

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

НАШЕ ЖИТТЯ

PIK LXII

ГРУДЕНЬ

Ч. 12

Виходить раз у місяць
видає

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Неприбуткова організація

Засновник Українського Музею в Нью-Йорку

Головний редактор — Ірена Чабан

Редактор англомовної частини — Тамара Стадниченко

Мовний редактор — Лев Чабан

Редакційна колегія:

Ірина Куровицька (з уряду) — голова Союзу Українок Америки

Марта Богачевська-Хом'як

Любов Волинець

Анна-Галія Горбач

Ася Гумецька

Галина Кирпа

Катерина Немира (з уряду) — пресова реф. Головної Управи СУА

Марта Тарнавська

Адреса редакції: 203 Second Avenue, New York, NY 10003
Тел./Факс: (212) 982-2889

Річна передплата в США

Для членів СУА \$25.00

Для інших передплатників \$30.00

Поодинокі число \$3.00

В країнах поза межами США US \$40.00

OUR LIFE

VOL. LXII

DECEMBER

№ 12

Published by

UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

Non-profit organization

Founders of The Ukrainian Museum in New York, N.Y.

Editor-in-Chief — Irena Chaban

English Editor — Tamara Stadnychenko

Ukrainian Language consultant — Lev Chaban

Contributing Editors:

Iryna Kurowyckyj — UNWLA Inc. President

Martha Bohachevsky Chomiak

Lubow Wolynets

Anna-Halia Horbach

Assya Humetsky

Halyna Kyrpa

Kateryna Nemyra — Press

Marta Tarnawsky

Editorial Office: 203 Second Avenue, New York, NY 10003
Tel./Fax: (212) 982-2889

Annual subscription in the USA for UNWLA members \$25.00

Annual subscription in the USA for other subscribers \$30.00

Annual subscription in countries other

than USA \$40.00 US currency

Single copy \$3.00

ЗМІСТ

Різдвяний привіт	1
Леся Лисак-Тивонюк. Прийдіть з колядою	1
Конкурс Фонду СУА ім. Лесі і Петра Ковалевих	3
Євген Сверстюк. Ідеологія як злочин	4
Мирослава Стахів. Історія підприємців	6
Світлана Кузьменко. Вишивальниця	6
Любов Кияновська. Декілька штрихів до різдвяної теми в українській професійній музичній культурі	7
Our Life	
Iryna Kurowyckyj. From the Desk of the President	9
Hélène N. Turkewicz-Sanko. The Yellow Prince (Parts II and III)	12
Ihor Magun. Sinus Issues	15
Subject Index to Volume LXII – 2005	16
Ірина Куровицька. Новини Головної Управи СУА	17
Діяльність округ і відділів СУА	21
Переступили межу вічності	25
Добродійство	26
Показчик	29
Нашим дітям	34

На обкладинці: Катерина Кричевська-Росандіч
"Львів під час Різдва".

Підписано до друку 6 грудня 2005 р.

Ірина Куровицька, голова СУА. Ірена Чабан, головний редактор.

Просимо всіх дописувачів посилати до редакції тільки оригінали дописів, статей. Згідно з журналістичною практикою, не подається копій, що були поміщені чи переслані до інших видань.

Незамовлених матеріалів редакція не повертає, а також не веде листування з приводу невикористаних матеріалів.

Редакція застерігає за собою право скорочувати матеріали і виправляти мову. Статті, підписані прізвищем чи псевдонімом автора, не завжди відповідають поглядам редакції.

Передруки і переклади матеріалів з "Нашого Життя" дозволені за поданням джерела.

Усі редакційні матеріали просимо пересилати на адресу редакції, з поміткою "редакторові".

Кошти вироблення кліше покривають дописувачі.

Дописи просимо писати виразно, через два інтервали, зокрема чітко імена і прізвища поданих осіб.

Редакція приймає за домовленням, тел.: (212) 982-2889.

"OUR LIFE" (USPS 414-660) is published monthly (except August) by Ukrainian National Women's League of America, Inc.,

203 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

ISSN 0740-0225

Periodicals Postage Paid at New York, NY and at additional mailing offices. (USPS 414-660)

Postmaster: send address changes to

"OUR LIFE", 203 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2005 Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Друковано в COMPUTOPRINT CORP.

1360 Clifton Ave., #402, Clifton, NJ 07012

Tel.: (973) 574-8800 Fax: (973) 574-8887 e-mail: computopr@aol.com

Please forward all queries and annual subscription fees for *Our Life* to
UNWLA, Inc.

203 Second Avenue, New York, NY 10003

ЩИРО ВІТАЄМО ЗІ СВІТЛИМ ПРАЗНИКОМ РІЗДВА ХРИСТОВОГО!
УСІМ ЛЮДЯМ ДОБРОЇ ВОЛІ
БАЖАЄМО ЗДОРОВ'Я, ЩАСТЯ І ЗЛАГОДИ!

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

СЛАВІМО ЙОГО!

Екзекутива Союзу Українок Америки

Леся ЛИСАК-ТИВОНЮК

ПРИЙДІТЬ З КОЛЯДОЮ

Прийдіть до мене з колядою, як колись у давніх добрих часах, мої добрі сусідки з Кудинівець. Олеся, яку ви знали, чекатиме на вас. Стоятиме, як тоді при вікні, виглядаючи на в'їжджену сannyaми дорогу, надслуховуючи, чи вже йдете. Вдягнена у святочну голубу сукенку, яку пошила Мати. І настроїй, наче до душі торкнулося крило ангела, який сповістив народження Божого Сина. Прийдіть до мене колишні сусідки, Сестриці з колядою на церкву. Дерев'яну церковцю поміж білими березами.

Пролітатимуть легенько снігові пелюстки, бо на Різдво повинен бути сніжок, та моє і ваші серця будуть теплі. Їх розігнала Добра Новина, яка ніколи не старіється: „Бог Предвічний народився”...

Вже чую дзеленчання церковного дзвінка, з яким йдете від хати до хати. Який це особливий звук! Сріблястий, я б сказала. А може це так ніжно передзвонює радість? Нині ж Різдво – свято радості. А може він звучить так чудово тому, що зимове повітря чисте, аж прозоре? А може це співають пісню найкращі спомини моєї молодості?

Вже чую, як скрипить сніг під вашими вичищеними „на глянець” чобітьми, вже чую притишену розмову. А за хвилину під вікном: „Чи дозволите заколядувати?” Це традиційне питання, так звичай велить. Боженьку, чи дозволимо?

Таж я вже так довго, стільки років чекаю на вашу коляду! І я вибігаю на поріг і прошу вас у хату. Та ви не зайдете. Ваш звичай наказує вам колядувати під вікном. І тоді сусідка Ганя, весела, гарна молодиця закличе грімко: „Христос рождається!” А Мати, Батько й Олеся шанобливо відкажуть: „Славте Його!” І буде в цьому різдвяному привіті стільки ясности, сплетеної з надії та віри, що, здається, увесь світ і ціле людське життя враз стали кращими.

А ви почнете колядувати „Дивная новина, нині Діва Сина породила в Вифлєсмі, Марія єдина”... Знаю від дитинства напам'ять кожне словечко старої коляди та кожного Різдва вона, коляда, звучить так захоплююче по-новому. А Олеся підтягатиме за вами, бо вона – дитина села, завжди належатиме до вас. І набожно вслухатиметься у віншування, яке міцним голосом проказує сусідка Мариня:

Віншую вас з тими Святами святими
Щобисьте дочекали до Нового Року
Від Нового Року до Богоявлення
Від Богоявлення до Воскресення,
Від Воскресення до Вознесенія,
Від Вознесенія на многії літа,
Доки вам Пан Біг призначив віка”...

Яке це прекрасне віншування моєї сусідки. Таке просте і таке глибоке. „Доки вам Пан Біг

призначив віка"... У нашому маленькому світі – селі все є у руках Божих. Та чи тільки тут? Повірте, добрі сусіди, вся вселенна у Його руках. Ах, щасливі ті, що мають дар віри.

А потім Мати запросить вас у хату, хоч будете відпрошуватися, мовляв, „нанесемо снігу". Яка це дрібничка оті білі клаптики снігу на підлозі! Коби так у вас і в мене ніколи не було більших турбот, як оця. Ні, ще не так: по роках Олесь тужитиме за клаптем снігу з рідної землі... Ані ви, ані вона ще не знаєте, яким дорогим є те, що втратиться...

Мати частуватиме вас пампушками, які спеціально приготувала на Різдво для колядниць, а ви будете відмовлятися. Знаю, знаю, це сільський „бонтон", що не дозволяє накидатися на їжу в гостині. Він наказує, щоб господарі припрошували, а гості церемонно відмовлялися. Але пампушки такі смачні, так пахнуть ванілевим цукром і такі рум'яні, як ваші обличчя. Прошу, візьміть, бо прийде час, коли не буде господарів у хаті і колядниць під вікном...

Збіркової листи у вас, очевидно, немає, є церковна скарбонна, у яку вкидаються гроші. Мати кладе у неї срібну монету. А Олесь стискає у хусточці свою пожертву. У неї власні гроші, які заробила „корепетиціями".

Несміливо кладе їх у скарбонну і чує: „Боже заплаť". Які це чудові, величаві слова! Що може бути більше за Божу винагороду?

Дарма, не прийдете Сестриці з колядою на церкву. Згоріла вона у війну, а нової новітній Ірод не дозволив поставити. Та й Олесі вже давно у цій хаті немає, далеко-далеко за морем вона тепер. А Мати і Батько вже у кращому світі,

вони вже, як у селі колись казали, „на Божій правді".

Я приїду до вас з колядою на Різдво. Заспіваємо вам тихо-тихенько ту саму, що колись співали: „Дивная новина, нині Діва Сина породила". Тихенько, бо це співатиме моє зболене серце, моя осамітнена душа. Та воно непримиренне, те серце. Воно ніколи не погодиться з кривдою, яка діється вам на Рідній Землі, мої Сестриці. До останнього удару воно битиметься протестом проти насильства і злочинів загарбників, які топчуть вашу і мою землю. Мою, хоч я опинилася на чужині, мою, бо там я вросла корінням, а тут тільки пересаджена деревина...

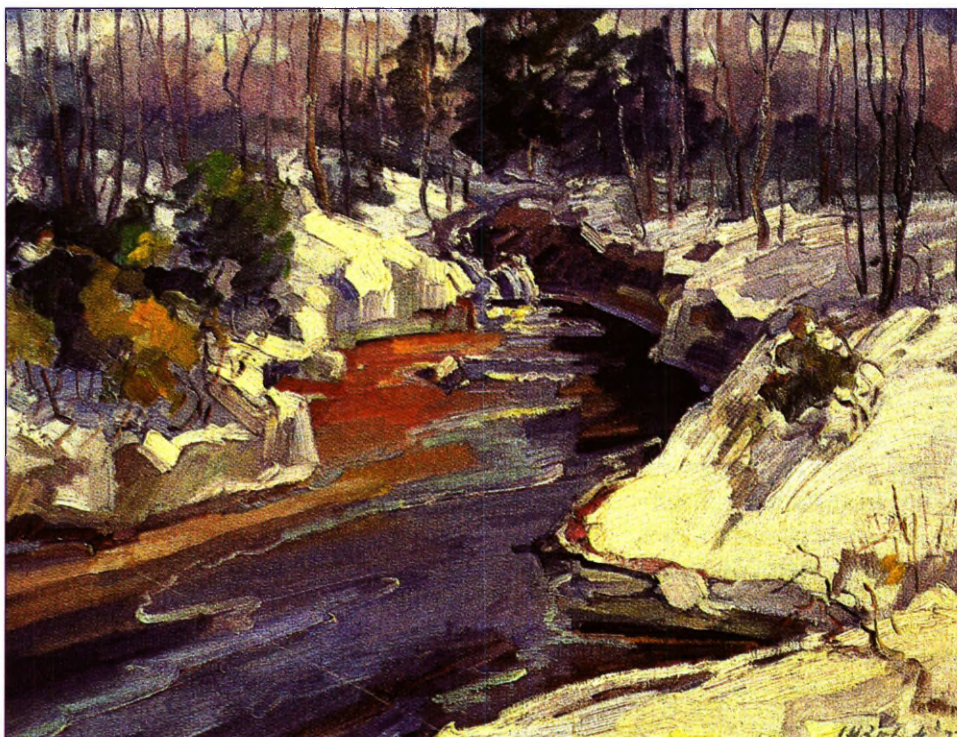
Підхоплять мою коляду віття ясенів при дорозі, підхоплять білі сніжинки і з-під ваших вікон понесуть угору. По Молочній дорозі поміж зорями до стіп Діви, що породила Сина-Спасителя, і вийдуть назустріч моїй коляді Мати і Батько, що вже там... І скажуть: „Бодріться духом, не втрачайте віри, Бог Предвічний народився"... І скапне чиясь слозина і може зясніє в очах дрібка надії, як колись давно.

Приїду до вас з колядою, мої Сестриці, бо там де ви – моя Батьківщина. Хто її забув, того забуде Господь. Чуєте, як кличу під вашим вікном: „Христос народився". А ви, і вся наша незламна земля, відповідає палко; „Славте Його!" Славте Його у незахитаній вірі, що Божа мудрість і справедливість сильніші за всіх Іродів!

Леся Лисак-Тивонюк-Три букети зілля.
Накладом Братства кол. Вояків 1-шої
Української Дивізії УНА. Торонто, Канада;
Нью-Йорк, США. 1983 р.

*Катерина
Кричевська-Росандіч.
„Різдво
на Закарпатті".*

Ірина Гомотюк-Зелик. „Зима”.

ПРОГОЛОШУЄМО ЛІТЕРАТУРНИЙ КОНКУРС
Фонду Союзу Українок Америки ім. Лесі і Петра Ковалевих

*Ціль Фонду – сприяти розвитку знань про Україну
та надавати підтримку українській літературі.*

Термін надсилання творів – до 15 травня 2006 р.

Тему можна зачерпнути з будь-якого відтинку української історії, культури, побуту.
Рукописи повинні мати не менше 250 сторінок машинопису у трьох примірниках.
Твори, підписані псевдонімом, повинні мати залучену коверту з прізвиськом автора.
Допускаються до конкурсу теж твори (не менше 150 сторінок), які вийшли друком у 2004 і 2005 роках українською або англійською мовами.

Лавреатів вибирає окремо призначений незалежний комітет-журі науковців та літераторів, який засідає під головством заступниці голови Союзу Українок Америки з ділянки культури.

Склад журі скликається наново з року в рік і буде оприлюднений при оголошенні вислідів конкурсу разом з іменами лавреатів.

Нагорода, уфундована подружжям Л. і П. Ковалевих, адмініструється Союзом Українок Америки.

Твори слід надсилати на адресу:

**Ukrainian National Women's League of America
Kovaliv Fund Competition
203 Second Avenue, New York, N.Y. 1003**

ІДЕОЛОГІЯ ЯК ЗЛОЧИН

Ще в кінці XIX ст. в Росії, а на Заході особливо став популярним роман Ф. М. Достоєвського про злочин і кару – „Преступление и наказание”.

Назва майже наукова. Справді, криміналісти, а також психологи Заходу вивчали цей твір поряд з науковими працями.

Банальність злочину з метою пограбування у Достоєвського переходить в категорію ідеологічного злочину: студент Раскольніков, задвого до скоєного ним убивства, надрукував статтю – теоретичне обґрунтування і виправдання злочину в ім'я вищої, нібито розумної цілі.

Книжка була пророчою, бо появилася саме в час зародження в Росії політичних гуртків і

партій, які виправдовували убивство одних „в ім'я щастя” інших людей. Романіст їх назвав бісами.

В революційних умах Робесп'єра і Марата такі думки постійно крутилися: вони готові були пожертвувати життям тисяч людей – „задя щастя мільйонів”. Вони перекреслювали євангельське милосердя, що вимагало рятування одного чоловіка з ризиком для життя сотень...

Ці суперечки бродили в умах російських різночинців. Белінський у листі до Боткіна міркував ще рішучіше і одвертіше: він виправдовував смерть мільйонів, аби та смерть пробудила і струснула спокій, тобто революціонізувала решту людей...

Ми народилися в полоні ідеології. Те нашестя ідеології почалося ще на початку XX ст. Людям здавалося, що то ширяться ідеї соціальної справедливості. Поки ідеологія як підміна релігії крутилася у колах гордих грамотіїв і владолюбців, до неї ставилися, як до минущої моди. Коли ідеологія насильства закріпилася, як нова влада – люди раптом прокинулися в полум'ї братовбивчої війни, торжествуючого беззаконня і духовного спустошення. Офіційно проголошена політика червоного терору закріпила нову владу – владу тотального страху і беззастережного послуху. Загальнообов'язкова, як мобілізація, ідеологія почала апелювати до маси, переступаючи через особистість як витвір тисячолітньої релігійної культури.

Мета релігії – створити особистість, яка б знайшла Бога і Закон, через який не переступить. Мета ідеології – підкорити людину і зробити її слухняним виконавцем волі вождя. Залякана людина не сміє чинити опір і не сміє казати вголос, що воля вождя – беззаконна і злочинна, бо закликає бивати і йти вперед по трупах братів.

Тоталітарна ідеологія комунізму, як епідемія, пішла по світу. Запанування над світом – її мета. Використання усіх засобів, у тому числі найзлочинніших і найпідступніших – її методи, її ціль – „щастя майбутніх поколінь”.

Тоталітаризм XX ст. знищив сто мільйонів людей, а знівечив життя сотням мільйонів. Ми народилися в полоні. Хто втікав з цього полону? Хто чинив опір? Хто захищався і захищав? Хто рятував ближнього? Хто рятував душу? Зрозуміймо, що в полоні і зараз тисячі і тисячі людей. Пам'ятаймо: перебування в полоні не є життям. Історія починається там, де починається боротьба, опір і втеча з полону.

На цій і подібній літературі виріс Ленін, який поставив насильство і ліквідацію заможних класів на практичну основу, а науку любови до ближнього замінив принципом класової ненависти. Його вчитель Маркс був філософом у тому розумінні, що він запропонував філософію дії – на ґрунті класової боротьби. Досі, казав він, філософи тільки пояснювали світ, а вся справа в тому, щоб його змінити.

Колись ми сотні разів з захватом цитували це амбітне висловлювання, не розуміючи, яка то бомба сповільненої дії.

Згадаймо, що серед найзухваліших міркувань великого нігіліста Фрідріха Ніцше нічого подібного не знайдете. Навпаки, він дуже гостро висловився проти тих, що надумали б застосувати його вчення на практиці. Саме тому нема підстав притягувати його ім'я до злочинів расизму.

Чи є підстави притягувати Маркса до злочинів комунізму, незрівнянно масштабніших за злочини нацизму?

Чи є підстави притягувати Леніна до прямих злочинів, коли ліквідація клас ним проводилася буквально, як фізична ліквідація людей?

Чи є підстави звинувачувати Сталіна за практичне проведення ліквідації мільйонів громадян – за участю інших громадян?

І, нарешті, чи треба притягати до кримінальної відповідальності сьгоднішніх комуністів, які або були прямими співучасниками сталінських убивств, або продовжують нині ту саму демагогію про „щастя трудящих” і виправдання злочину в ім'я „високих” цілей?

Усім відомо, що Гітлер був уважним учнем Леніна, і успіхи большевицького терору голодом його окрилювали. Відомо також, що він розраховував, що на тлі колосальної сталінської душегубки і гулагів його злочини воєнного часу будуть непоміченими, бо „війна є війна”.

Усі ці питання потребують ретельного вивчення істориків і юристів. Очевидно, нам не уникнути II Міжнародного судового процесу за прикладом Нюрнберзького, але серйознішого в юридичному і моральному пляні. Адже там усі розуміли, що судять переважно воєнних злочинців, і тільки тих, що зазнали поразки у війні. Жодні матеріали про аналогічні злочини комуністів не розглядалися. Більше того, російські винахідники концлагерів судили німецьких по суті за те, що ті неправильно використали їхній винахід і зпотворили добру ідею.

Звичайно, весь світ, де була свобода слова, знав про маргінальне значення Нюрнберзького процесу, і розумів, що злочинці сидять поряд зі суддями і приховують тайну своїх власних злочинів.

Усі тоді розуміли, що західні судді є юристами, а советські судді є воєнними прокурорами, які навіть не вислуховують, а викривають противника, а заодно і лібералізм західних демократів.

В результаті ми мали не тільки факт, що нацистський лагер Бухенвальд „сталінські визволителі” зберегли і значно розширили, частково зберігши і контингент в'язнів, про що на ТБ

розповів очевидець – англієць. Ми мали ще голосну на весь світ пісню:

*Слушайте, слушайте со всех сторон:
Это раздается в Бухенвальде
Колокольный звон! Колокольный звон!*

[Слушайте, слушайте із усіх сторін:
Це розноситься у Бухенвальді
Дзвону передзвін! Дзвону передзвін!]

Той цинізм тріюмував, аж поки не вилізло шило з мішка: учень Хрущов викрив свого вчителя та назвав його великим злочинцем, а останній секретар ЦК КПСС Горбачов змушений був признатися до злочинів комунізму, котрі були відомі на Заході, зокрема до душегубств у Катині.

А шило ідеологічне почало виходити ще в 60-ті роки, коли російський філософ Юрій Карякін написав книжку „Дуель Маркса і Достоевського”, в якій доказував, що мета тільки маскує засоби, а насправді злочинні засоби є злочином, який не має виправдання.

Ми, шістдесятники, сприйняли це як реабілітацію добра, а також початок критики основ. Усі чули про страхітливі жертви комунізму, який задля „щастя усього людства” убивав десятки мільйонів людей віком від 20 до 50 років, а також старців і дітей, просто щоб підтримувати в суспільстві рівень страху.

Нині ясно, що ідеологія тоталітаризму є злочинною, бо вона руйнує особу і виправдовує беззаконні вбивства.

Але по-старому засуджується тільки ідеологія нацизму, який був лишень апендиксом в порівнянні з монстром комунізму, що отруїв моральну атмосферу XX століття системою примусової лжі і терору та приховуваних убивств.

Насправді, не було сенсу їх приховувати, бо вони запрограмовані теорією клясової боротьби і диктатурою партії, абсолютно безвідповідальної перед народом і перед історією.

Безвідповідальність написана прямо на чолі комуністів, що звикли усе XX століття до неосудности, несамовитости й безкарности. Але згадаймо, що саме така темна свідомість була мотивацією Раскольникового, коли він готував свій злочин. Комунізм та його ідеологія – це злочин без кари.

ІСТОРІЯ ПІДРИЗНИКІВ

У кожній давній християнській громаді на Україні були богослови – люди, які проповідували Боже слово. Вони нічим не відрізнялися від своїх слухачів і також працювали на полі, в лісі чи коло хати. З часом почали вдягати богословів в тогу – одержу, наче сорочку, із домотканого полотна.

Цю одержу зберігали в громаді, богослов одягав її на святкові релігійні церемонії.

Із поширенням християнства на Україні почали будувати спочатку скромні, а відтак багаті церкви і монастирі. Пануюча верства і багаті люди не жаліли грошей, щоб збагачувати красу своїх храмів, вважали, що це в народі піднесе їхній авторитет, а в Бога заслужить вічне щастя в небі.

З Греції в Україну привозили різне церковне устаткування, ікони, книги і священні ризи. Привезені фелони були з дорогої парчі, ткани золотом і сріблом. Священики вдягали ці дорогі фелони поверх білої одержу.

Щоби доповнити красу одержу, майстри почали вишивкою-гаптами прикрашувати частину білої одержу.

Гапти – це зовсім окрема, своєрідна українська вишивка. Вона відрізняється від традиційної української вишивки технікою шиття та користуванням інших матеріалів: дорогими тканинами, золотими та срібними нитками, шнурочками і позолітками. Такі речі були недоступні простому народові.

Мистецтво гаптів культивувала українська аристократія, у першу чергу родини ко-

Фрагмент взору гаптованого підризника.
Фотогр. Д. Стахів.

Світлана КУЗЬМЕНКО

ВИШИВАЛЬНИЦЯ

Схилилася над білим полотном,
А тужна пісня у душі снується.
Краєчок неба дивиться в вікно,
І за стібком стібком угору в'ється.

Коли прийшов сюди оцей узір –
Єднання деревом життя землі і неба?
Далекий предок мріяв теж до зір
І дивний світ манив його до себе.

зацьких старшин. Захоплення довго не тривало і перестало бути модним. Не маючи збути, світські майстри не займалися більше цим мистецтвом. Воно перейшло до жіночих монастирів і там збереглося виключно для церковних потреб, особливо для гаптування підризників.

Гаптування вимагало великого вміння та майстерності і до такої праці надавалися здібні та сумлінні монахині, які працювали безкоштовно. Цим можна пояснити назву нового жанру вишивки “Монастирські або церковні гапти”.

У гаптах нерідко помітний вплив орієнтальної орнаментики. Це зори запозичені із килимів, які привозили і продавали на базарах України турки, татари, перси і вірмени.

До цього українські майстри-мистці додавали власні мотиви. У рисунковому орнаменті поруч квіту лотосу з'являються лілеї і тюльпани, овочі винограду і гранату. Між ними влітали барвінок, хмелик та дубові листочки. Саме такі зори найбільше пристосовано до вишивки підризників.

Підризники шиться по рисунку. На полотні накреслюється взір і тоді гаптується верхом, тобто зашивається лише поверхню полотна, а не, як у рушниках, двосторонньо.

Спочатку підризники гаптували тільки червоними нитками, бо тоді ще різнокольорових не було в продажі. Згодом вишивали різними пастилевими кольорами і взір на підризнику був неначе малюнок.

Для виповнення вільних місць вкладається золоті, або срібні шнурочки і їх прикріплюється зверху до тканини якоюсь кольоровою ниткою. Це рівночасно створює новий взір. Така техніка називається “в прикріп”. Самі металеві шнурочки не можна вживати як звичайну нитку,

бо навинена на них емаль ломиться.

На підставі орнаменту та кольорових сполучень, вишивка гаптом поділена на дві групи: старші – однокольорові, червоні, зелені, або чорні з додатком золотої чи срібної нитки.

Друга група відзначається багатокольо-

ровим орнаментом. Багата гама кольорів майстерно доповняє рисунок і створює чудові композиції, а золоті та срібні нитки завершують їхню красу. Їх датується від XVI до половини XVII ст.

Тепер це мистецтво мало кому відоме.

Любов КИЯНОВСЬКА

ДЕКІЛЬКА ШТРИХІВ ДО РІЗДВ'ЯНОЇ ТЕМИ В УКРАЇНСЬКІЙ ПРОФЕСІЙНІЙ МУЗИЧНІЙ КУЛЬТУРІ

Різдвяний обряд має в усіх європейських культурах, втім – і в українській, багатющі традиції і сам по собі виступає важливим етичним символом оновлення буття і разом з народженням Христа – народження добра і світла. Сам вираз „різдвяні історії”, „різдвяні казки” прийнявся в літературознавстві і ширше – в естетиці, як уособлення дива, сповнення найпотаємніших мрій, котре несподівано приносить перемогу добра над злом в найтяжчих, начебто безвихідних ситуаціях. В музиці ця тема теж пов'язана з особливими просвітлено-піднесеними образами. Кожна епоха створювала свою скарбницю музичних „різдвяних історій”.

Українська музична професійна культура у розкритті цієї теми практично завжди живилась соками з фолкльорного праджерела. Адже таке надзвичайне мистецьке багатство, яке витворив український народ у колядках та щедрівках – піснях, безпосередньо пов'язаних із різдвяним обрядом, – неможливо було поминути, шукаючи адекватного інтонаційного виразу найсвітлішого біблійного сюжету народження Сина Божого. Крім того в цих піснях збереглись ще й прадавні язичницькі магичні символи, як „замовляння колядниками врожаю... добробуту в домі, доброго здоров'я родині”¹, отже язичницьке і християнське, поклоніння силам природи і новонародженому Христу сплелись в цих піснях як дивовижна гармонійна єдність, сповнена, з одного боку, наївної дитячої радості, віри в чудо, з іншого ж – унікальної свідомості нерозривного зв'язку людини у всіх її життєвих чинностях із силами природи.

Особливо часто виникають хорові та соль-

ні, а також інструментальні (для фортепіано, камерного оркестру, різних інструментів з супроводом тощо) обробки колядок та щедрівок і посідають таке важливе місце в репертуарі колективів і солістів. Згадаємо лише декілька достатньо характерних: у засновника української професійної композиторської школи Миколи Лисенка в циклах його обробок, серед дванадцяти так званих „десятків”, одна – це „Колядки та щедрівки”. У Філарета Колесси, композитора і класика світової фолкльористики, один із перших циклів обробок, написаних ще на початках його творчої кар'єри, в 1893 р. – це цикл „На щедрій вечір”, за який він отримав нагороду від товариства „Львівський Боян”². В Західній Україні часто виконувались аматорськими колективами хорові обробки коляд о. Йосипа Кишакевича, зокрема такі, як „Дар нині пребогатий”, „Христос родився” та інші.

Але справжньою перлиною серед обробок колядок і щедрівок по праву вважається славнозвісний „Щедрик” Миколи Леонтовича. Молодший сучасник Миколи Леонтовича, композитор Пилип Козицький так образно написав про „Щедрика”:

„Щедрик’ – то не розкладка пісні, то самоцінний музичний твір, який осяяний променем генія і який вартий зайняти і займе не останнє місце в світовій музичній літературі”³.

„Щедрик” здобув небувалу популярність в країнах Європи, а особливо в США та Канаді. У США – насамперед завдяки виступам хору Олександра Кошиця – ця пісня отримала не лише

² Подається за книгою: С.Грица. Філарет Михайлович Колесса. – К.: Держвидав образотворчого мистецтва і музичної літератури УРСР, 1962.

³ Цит. за кн.: Гордійчук М. Микола Леонтович. – К.: Музична Україна, 1974. – С.51-52.

¹ Л.Корній. Історія української музики. Ч. 1. – Київ – Харків – Нью-Йорк, вид-во М.П.Коць, 1996. – С. 19.

численні вокальні чи оркестрові обробки в класичній манері, а навіть була перероблена в джазовому характері.

Особлива сторінка обробок – це і інструментальні цикли колядок і щедрівок, написані з дидактичною метою, для розвитку художньої уяви і формування національного світогляду наймолодших музикантів. Один із кращих зразків подібних циклів – „Українські колядки та щедрівки” Василя Барвінського (1935 р., видана музичним Товариством ім. Лисенка у Львові).

Звертається до цього невичерпного джерела і його сучасник Станіслав Людкевич, у дитячій п'єсі „Кізенька з колядою”. Автентичний наспів старовинної української колядки „Возвеселімося всі разом, браття” трактується композитором піднесено і романтично. П'єса відтворює узагальнений пісенний образ, не порушуючи внутрішнього стану урочисто-ліричної колядки⁴.

Власне через те, що колядки і щедрівки охоплюють настільки широку сферу можливих змістовних тлумачень, вони виявились вдячним матеріалом для „інкрустації” в інші жанри професійної музики – опери, ораторії, симфонії, концерти, камерно-інструментальні п'єси та ін. Серед десятків і сотень подібних прикладів згадаємо лише декілька, обраних за принципом контрасту в різних жанрах та історичних епохах.

Безперечно, особливої згадки вартує духовний концерт № 6 Дмитра Бортнянського „Слава в вишних Богу”, в якому композитор створює напрочуд святковий, радісний, просвітлений настрій, немовби передаючи всезагальне молитовне поклоніння перед Дитятком Божим⁵.

Унікальним явищем в українській музично-театральній спадщині стали „Вечорниці” Петра Ніщинського (1875) – вставна дія до драми Тараса Шевченка „Назар Стодоля”, написана під безпосереднім впливом від спілкування з „театром корифеїв”. Ця музично-театральна композиція втілила найбільш характерні риси національного музично-драматичного театру, котрий своїми традиціями наближається до народних обрядових дійств, перш за все до різдвяного

вертепу.

Видатною подією в історії українського оперного театру стала опера Миколи Лисенка „Різдвяна ніч” (1874), написана за мотивами повісті Миколи Гоголя з „Вечорів на хуторі близ Диканьки”. Традиція різдвяного вертепу в опері тут вишукано пристосована до конкретного сюжету, композитор своєрідно розвиває в ній ідеї барокової бурлески і фантастики, а також „шкільної драми” – одного з перших історично складених в українській культурі музично-сценічних дійств. Лисенко вводить в інтонаційну канву опери духовний кант „Ой дивное народження Божого сина” та декілька автентичних народних колядок: „Добрий вечір тобі, пане господарю”, „Чи дома, дома бідная вдова”, „Ой співали три янголи”, „Ходив походив місяць по небу”.

Вже ці декілька промовистих прикладів використання різдвяних мотивів у масштабних творах видатних українських композиторів переконують, наскільки багатогранним, а водночас органічно пов'язаним з духовно-етичним світоглядом мистців було звернення до цієї вічної теми. Проте природній процес творчості був перерваний десятиліттями більшовицького терору, внаслідок якого з мистецтва, в тому числі і музичного, були насильно вилучені питомі для національної традиції теми і образи.

Могло б видатись, що після багатьох десятиліть „войовничого атеїзму”, послідовного витравлювання різдвяної традиції не лише з життя, а навіть із свідомості українців, ця тема зникне з музичної культури і знадобиться багато часу, щоб її відродити. Але сталось цілком навпаки: як тільки ідеологічний прес перестав бути таким жорстким, а надто – після здобуття Україною незалежності, різдвяна тема одразу повертається в мистецький обіг. І не просто повертається – вона, поруч з іншими духовними жанрами, сакральною символікою в цілому, стає однією з центральних ланок нової естетичної свідомості, породжує безкінечний ряд нових прочитань біблійного сюжету про народження Христа. Твори різдвяного змісту займають важливе місце у доробку Віталія Губаренка і Євгена Станковича, Лесі Дичко і Віктора Камінського, Олександра Козаренка і Віктора Тиможинського, Юрія Ланюка та багатьох-багатьох інших українських композиторів, кожен з яких відроджує з позицій власних духовних відчуттів і переконань вічну тему народження Сина Божого і знаходить для неї свою неповторну пісню.

⁴ Про дитячі фортепіанні п'єси на різдвяну тему див.: Філоненко Л. Колядки і щедрівки українських композиторів (для фортепіано). – В зб.: Мистецтво та освіта, вип. 4. – К.: 1997. – С. 16 – 18.

⁵ Л. Корній. Історія української музики. Ч. 2. – Київ – Харків – Нью-Йорк, вид-во М.П.Коць, 1998. – С. 225 - 227.

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. LXII

DECEMBER 2005

Editor: TAMARA STADNYCHENKO

*May the Joy of Christmas
Fill Your Hearts with Love,
Peace, and Hope*

From The Desk of the President

As the end of the year approaches, I would like to share with UNWLA members and readers of *Our Life* some reflections on our organization as well as some information about recent events and plans for the coming year.

Many of you attended the XXVII Convention of the UNWLA, which was held in Albany, New York. It was a successful convention, during which much was accomplished. Those who organized and hosted the convention prepared many interesting and entertaining programs for guests and participants. UNWLA members had the opportunity to share their views on many important issues that concern our organization and our community. Special thanks goes to Mary Ann Zajac, for her remarkable ability to serve as Convention Chair and simultaneously fulfill her responsibilities as President of the Regional Council Central of New York. Because UNWLA rules of procedure state that one person cannot hold two positions concurrently, special dispensation for this had to be given by the UNWLA Executive Committee. It must be noted that permission for Ms. Zajac to serve in her dual role was granted with confidence that she would succeed and that she rose to the challenge exceptionally well, assisted by a convention committee that was small in number but exuberantly energetic and productive. All convention committee members are to be congratulated for a job well done. In connection with this, I would like to express my deep appreciation for the special endeavors of Marta Danyluk, who took over as Chair of the Publishing Committee of the convention book at the eleventh hour and made certain that it was published on time.

At the convention, our organization celebrated a wonderful milestone: the 80th year of the UNWLA's existence. Fittingly, the convention theme revolved around the past, present, and future of the UNWLA, and guests and participants were reminded that the life of an organization is measured not in years but in its deeds and accomplishments. While we take great pride in the work of our predecessors, we ask ourselves

what we will bequeath to future generations and whether they will take pride in our deeds and accomplishments. History will judge, but if we have the power and the determination to shape history, we will not simply carry on a tradition, but augment and enhance the legacy of those who came before us.

As an organization, the UNWLA has evolved through many different phases. In recent years, we have been facing a crisis of inertia, one that has affected many diaspora organizations from the day Ukraine proclaimed its independence. Since that day UNWLA members, along with members of other organizations, were left wondering about their future. The great goal of an independent Ukraine had been reached; related goals became a subject of indifference or complacency, with many wondering what else there was to do. Younger members of these organizations became especially detached from community activities, looking for something unusual or exciting to entice their active participation. In the intervening years, circumstances rekindled the spark and the interest. Notable among these were the disastrous floods in Zakarpattia and the Orange Revolution, events which created in all of us a strong desire to help Ukraine and its people with emergency aid and moral support with exuberant conviction and heartfelt generosity.

When a critical need for assistance emerges, we are all ready and willing to act swiftly and decisively. But no organization can survive and flourish if its basic goal is crisis management. It must, instead, have a consistent and steadfast purpose and a fundamental agenda of long-ranging and valuable activities. The UNWLA was built on such activities and it is our mission to keep them alive and to keep our membership involved in them. Our great strength has always been our commitment to service and our attention to critical social issues that affect people in Ukraine as well as people in our diaspora community. One or two members addressing these issues and concerns at briefings in Washington or at meetings or conferences in Ukraine is not enough. What is needed is a grassroots activism that draws all members of the UNWLA into participatory roles that nurture and sustain our mission.

This theme and related concerns were the subject of the first UNWLA National Board meeting of this administration, which was held on November 12 and 13, 2005. It was a productive meeting during which members elected or reelected to the National Board had the opportunity to share their ideas about the UNWLA's current state and future potential. More about this interchange of ideas will be shared with readers in future issues of *Our Life*. In this issue, I will report on various matters that are of current concern.

In my capacity as president of the UNWLA, I took steps to have our organization join the Jackson-Vanik Coalition headed by two former U.S. ambassadors to Ukraine, Steven Pfifer and William Miller. The coalition was formed as a response to an amendment whose provisions were an impediment to political and economic progress in Ukraine. The Jackson-Vanik amendment went into effect in 1974 and, in recent months, has been the subject of much debate in the U.S. Congress and fiercely contested by those members of Congress committed to supporting Ukraine's efforts to become a democratic and economically viable nation.

On November 1, 2005, Dr. Oksana Xenos and I took part in the second meeting of the coalition, a move that underscores our organization's commitment to stay involved in issues that affect the future of Ukraine. Before joining the coalition, I asked Dr. Xenos whether our participation in the coalition would jeopardize our tax-exempt status. Dr. Xenos explained that this was a social matter not a political matter and that it was perfectly acceptable for us to join. On her advice, I signed up all our Regional Councils and Branches at Large as coalition members. Those of you who subscribe to *The Ukrainian Weekly* or receive information about legislation affecting Ukraine via the Internet or other sources may already know that the U.S. Senate (November 18, 2005) voted to repeal application of the Jackson-Vanik provisions to Ukraine. The coalition is now working to encourage members of the U.S. House of Representatives to follow suit.

At this point, I turn to issues directly related to the UNWLA administration's current tasks and concerns. In my report at the XXVII Convention, I spoke about the building at 203 Second Ave. in New York, which

we co-own with UCCA. (We own 40 % and UCCA owns 60%.) The building is in bad shape. New York City building codes have changed over the years and we were not in compliance with some of these codes. The renovations associated with this were expensive, more expensive than we first anticipated, and this has created a new financial difficulty for the organization.

The office of the administration of *Our Life* is being moved from Matawan, New Jersey to UNWLA headquarters in New York City. Vice President Oxana Farion has computerized the list of subscribers to the magazine and their addresses and will now be in charge of coordinating this aspect of *Our Life* operations. Natalia Duma will be collecting subscription payments and donations to the magazine, which she has done for the past year. Orysia Jacus, who served as *Our Life* administrator for many years, was invited to continue working in our office in New York but declined. Irena Chaban, the editor in chief of *Our Life*, will continue compiling lists of donations to the magazine, a functions she has performed for the past year since financial considerations made it necessary to shorten working hours for N. Duma and O. Jacus to 15 hours per week respectively.

On November 20, 2005, the Ukrainian Museum in New York opened its second consecutive inaugural exhibit. On display were many artifacts from the collection purchased by the UNWLA from Ukraine in 1933 for the Chicago Worlds Fair. Soon after, the UNWLA purchased two stories of a large building and founded the Ukrainian Museum in New York City, which was donated to the Ukrainian community in the United States in 1976. Coordinated by exhibit curator Luba Wolynech, the current exhibit is magnificent, and I encourage everyone to see these jewels of Ukrainian culture, which are also a part of our organization's history.

On Sunday, November 13, the UNWLA held the Christening and Blessing of its renovated fifth floor offices. This was the UNWLA's first home in New York and the occasion was a special moment that was shared by our members and others in the community. The blessing was performed by Father Mario Dacechen from St. George Ukrainian Catholic Church and Father George Bazylewsky of the Ukrainian Orthodox Church. The godmothers selected for this special christening were presidents of the UNWLA Regional Councils; the godfathers were Myroslaw Shmigel, Chair of the Board of Directors of Self Reliance NY Federal Credit Union, and member of the board, Lubomyr Zielyk.

Mrs. Maria Lozynsky from the Women's Organization of Four Freedoms of Ukraine greeted the gathering and presented us with a gift from the organization. Olha Hnateyko, president of the Ukrainian Museum in New York also addressed the gathering, which included the UNWLA's Honorary members, presidents of the New York Branches, Executive Committee and National Board members, and other invited guests. A greeting was read from UNWLA Honorary President Anna Krawczuk who was unable to attend. A reception prepared by members of the Executive Committee (Mary Ann Zajac, Renata Zajac, and Vera Kushnir, with assistance from Marta Danyluk) followed, a festive ending to this historical ceremony. I would like to thank all of you for your generous gifts. The list of donations is published in the Ukrainian section of this month's issue of *Our Life*.

I conclude this month's message with a word about organizations with which the UNWLA is currently affiliated: the World Federation of Ukrainian Women's Organization, the Ukrainian World Congress, and the Ukrainian World Coordinating Council. We support these organizations and their goals and appreciate their support for our organization and our goals.

The Yellow Prince

The first part of this four-part synopsis introduced the Katrannyk family and their village, a tragedy in the making slowly unfolding. In Parts II and III, Barka hastens the pace of tragedy and expands its scope. Starvation is coupled with murder and torture. People do what they must to survive. Cherished possessions are bartered for food; cannibalism comes to dwell in a once peaceful village that has turned into a hell on earth.

Part II

The weather cleared up late this afternoon and a beautiful round sun had appeared. Chapter 8 deals with the aftermath of the church invasion by the villagers. Two girls (Katrusia and Féдора) have managed to salvage a chalice. They are now looking for a safe place in which to hide it. The older woman suggests consulting the built-in-stove builder's wife, Marianna, who may be able to get her husband involved. A very religious man, he agrees to help. With his wife, he digs a narrow but very deep well and in the middle of it he builds a small square safe with brick-and-mortar. The chalice is then completely walled in, while the ditch is filled with dirt. At that moment people can hear the noise of the horse driven cart collecting food again from the frightened villagers.

The Katrannyks cleared the table after their meager meal and hearing some steps, looked out the window: it was the requisition commission! "You are still alive? Where do you find food to keep going?" asks one of the food collectors. Myron would like to respond, "You came all the way from Moscow to wish my death: why? I do not wish for yours!" But he keeps silent. Later he decides to go to the warehouse. The word is that there is flour. But this flour looks like pulverized bones and smells of death. Myron does not buy any flour but manages to buy some oil cake from an oil mill worker. Daria bakes small rolls. When the oil-cake mixture is exhausted, Myron again joins the people at the flour-mill. The place is guarded and protected by a 20-foot wall. A train carries away the flour; starving people outside the wall are gunned down. A horse driven cart collects the corpses. Myron returns home determined to go to the nearby village of Voronij-tchyna and barter cloth items: embroidered towels, home spun linen, a shirt, and a tablecloth.

On the horizon, westward, the yellow light of the day dissolved in the twilight as the cold wind of the night began to blow. On his way to the train station

Myron meets the Savtchenko family, which has just returned from Siberia where they were deported. At the station, people wait in the cold. An elderly gentleman advises Myron about the barter at Voronij-tchyna: in order to avoid the search on his way back, Myron should forget the flour and the grain, and barter for two bags of husks and empty pods. The elderly stranger is Brother Prokop. He tells Myron that the Devil or Prince of Darkness has come out of the marshes under the cover of the Communist Party.

The snowstorm was raging all day and all night, clearing up the surroundings: everything was white, powder-like and airy like smoke. The cottage is freezing. Everyone is silent. On the stove platform, the grandmother dies quietly in her sleep. The children fill their hungry stomachs with water. Daria is afraid their legs will swell and freeze. Myron comes back with his bags of husks and empty pods. He constructs a makeshift coffin and buries his mother under a cherry tree.

Myron and Daria pestle the husks and pods to powder. The powder is then used as flour to bake little breads. They are so bitter that Myron decides to go look for some molasses to sweeten them. Mykola stops eating. Myron goes back to the warehouse; he sees Otrokhodine carrying heavy sacks of flour. The cart collects corpses. Myron digs in the fields and finds frozen red beets. He helps a neighbor dig a grave for someone who escaped from a common grave in Siberia and returned home to die. The man is officially dead and must be buried secretly. To thank Myron for his help, the neighbor tells Myron about a silo filled with potatoes.

Myron rushes to the silo. He returns home exhausted. The village (and the whole of Ukraine) is a white cemetery. Everywhere, limbs protrude from under the white blanket of snow. Six children are carrying a seventh to be buried. The children are skeletons. Myron stops at the home of a neighbor who grinds corn on a man-made mill. The inventor (and owner) of the machine jokingly says that at the

Paris exhibit of new inventions, it would be worth a label of recognition for the years 1932–1933. The police come and confiscate the machine along with the corn and the corn flour. The owner must pay a fine for hiding food. People murmur that devils are ruling the land. In death, people have swollen bellies. Returning home Myron finds that his son, Mykola, is dying. He constructs another coffin and buries his son next to his mother under the cherry tree.

Daria had very little to take with her: a couple of rubles for the train tickets, some warm rags, a bag with cooked potatoes, remains of the bread with molasses. She and her two remaining children are going to the city to find food. Myron, left alone, is summoned to see Otrokhodine who accuses him of hiding the chalice. When he denies this, he is beaten. To make him talk, Otrokhodine (like the Devil who tempted Jesus on the Mountain) offers Myron some wheat, some flour, but Myron remains silent. He is released and as he drags himself home, he meets a woman who begs to be killed. From the neighbors, Myron learns that she has poisoned her husband with herbs because the crazy man has killed their child and roasted the body.

In this second part of Vasyl Barka's novel, death has grown stronger, destroying the natural cycle of life. With the grandmother's death, the past is buried. With Mykola's death, the future is denied. Death has become hideously unnatural—a father kills his own flesh and blood; hunger has turned humans into cannibals. Men are tortured and gunned down. Like an octopus spreading its arms, death reaches into every home and every family.

Part III

On the horizon, the sun had gone down and the peasants were slowly coming out of Klenototcha—too many in Myron's mind. Ukraine's countryside is under the snow. Myron joins the other villagers, who decided to return to the mill; above the mill, guarded by the militia, flies a red flag. The men at the front are gunned down. The militiamen then shoot at the next wave of humans and Myron is wounded. At dusk, people bury their dead. On the vast, snow-covered steppe, a priest celebrates Mass for the dead.

Dawn. Unable to stand on their feet and walk, people are dragging themselves in the snow; a few are already lying motionless. On a train, Daria and her

children listen as a passenger warn other travelers about the danger around the city bakeries. "People are rounded up and taken away in trucks to the barren steppe and left there to die." In the city, Daria waits in line for bread. She overhears a conversation between two women, one wearing a scarf and the other wearing a beret. People have lost their identities and hunger has turned humans to ghosts that distinguish themselves through their headgear. The Scarf and the Beret recall how two years ago they were searched at the collective farm and punished for wearing crosses: "the opium of the people." They also recall how the "kulaks" were divided into two groups: those for "exportation" and old folks that were to stay home. Daria must run away with her children to avoid a roundup. She spends the night in a warehouse. She has spent the whole day waiting in line for bread in vain and thinks of returning home. At the train station she overhears that children are being stolen and slaughtered.

After the unfortunate attack at the mill, Katrannyk is wounded and cannot go to dig out the potatoes before the storm. Myron is exhausted but still alive. As he walks from the field to the cottage, he sees Otrokhodine's sleigh. Myron hides, waiting until Otrokhodine leaves, and enters his home. With his whole being, he yearns for bread! His wife returns home empty handed and Myron decides to return to the mill. There, people are like ants; a man arrives wrapped up in chains and singing a song: "Zarazarazar." More people are gunned down. Myron escapes and on his way home finds a bone protruding from the snow-covered ground: it is a dead horse. He returns with an ax to hack the animal's carcass and brings some of the frozen meat home. All winter long, the family survives by eating horsemeat; the rest of the village slowly dies.

The winter came to an end. The chapter opens with a description of the people who have survived the winter. Their upper limbs are like dried up tree branches. Their bellies are swollen. They rest in the fetal position with their faces buried in their pillows. Their legs are swollen. As the snow melts, the cadavers are unveiled. No one is strong enough to bury the dead. Myron and Andrijko collect herbs and the remaining frozen vegetables. They decide to catch birds.

The purple sun was setting on the horizon behind a blanket of clouds when father and son went to-

ward the abandoned house. The family eats lunches and dinners of wild birds. Daria collects the new buds that are sprouting on the trees. The cottage is getting cold and humid. Father and son work on another trap to catch the local field rodents, the *sisals*. A letter from a former neighbor arrives from the Caucasus offering a moment of hope for a better life away from the village, but Daria remembers her trip to the city and decides against it. Corpses are collected. Myron, once again, decides to leave home. He travels great distances and reaches his native village but there is no one to greet him there; the village is silent and deserted.

At the district capital, Myron reaches the government buildings and notices that they are all yellow. Inside the buildings the yellow grain is rotting. Myron buys a kilo of sauerkraut and catches a train. At a transfer station, he hears that there is fish for sale. Then people are rounded up and forced to truck platforms like cattle, including Myron. The trucks are driven to a station where everyone is transferred to fret wagons and taken away. When the train stops, the wagon doors open and the passengers are thrown into an open pit filled with a huge devouring fire. It is Hell: People are burning alive. Myron's fall into the abyss is broken by a branch, then some roots. Miraculously he manages to escape and stumbles on a dead man's bag: it contains bread!

Myron walked until morning, taking pathways where he thought he could avoid "them." At a deserted train station, Myron meets a man by the name of Petro who works at a wood mill. Petro offers Myron some food and they talk about work opportunities. With this man's help, Myron finds work on a farm. He receives a salary and some corn flour; he bakes his first bread. He learns how to steal horses. But Myron does not have proper documents and knows he must leave. On trains and in train stations Myron learns about other people's hardships: parents deported to Arkangelsk where they died, the long trek of 800 kilometers on foot to Siberia, ice water tortures during which a woman's boots were filled with water and frozen, then broken off her body. Myron realizes that he has changed. He has become indifferent to horror. So many horrible accounts and he has no ability to feel compassion. Such things are now commonplace, normal.

Here death has assumed epic proportions, no longer concerned with individuals. Fire engulfs the living. The freezing Siberian plains claim other lives. Thousands turn to millions.

Copyright H el ene N. Turkewicz-Sanko, Ph.D.
October 2005, John Carroll University

(Editor's Note: This series will conclude in next month's issue of Our Life.)

We would like to thank our authors for the wonderful articles that they contribute to Our Life during the year. We also appreciate comments from our readers and hope that you write and share your opinions about the materials that we publish. Please forward your articles to English language editor Tamara Stadnychenko c/o UNWLA headquarters. We ask that all contributors include a telephone number to allow us to acknowledge submissions and verify information.

Sinus Issues

by Ihor Magun, M.D., F.A.C.P.

During the winter months, upper respiratory tract infections account for a great number of visits to physicians. Sinus infections notoriously fall into this category and form a good percentage of those cases. A brief lesson in the anatomy of sinuses will help you understand why this happens.

The paranasal sinuses are aerated cavities in the bones of the skull. There are four pairs of sinuses: frontal, maxillary, ethmoid and sphenoid. These sinuses moisten and warm the air that is filtered by the nose and ultimately protect the lungs. They are also involved in voice resolution.

Air passes in and out of the sinuses permitting fluid (such as mucus) to drain into the nose through an opening called the ostium. When obstruction of sinus openings occurs due to inflammation or increased secretions, sinusitis develops. Not all obstructions indicate infection is present, however, even though they may cause pain or discomfort.

Acute sinusitis is characterized by nasal symptoms, such as congestion, postnasal discharge and sinus pain or pressure depending on the location of the sinus. Lying down or bending over can make the pain worse. Approximately half of patients affected by acute sinusitis also develop fever. Two percent develop headaches. Pain is most frequently experienced in the cheek, between the eyes, or above the eyebrow. Sinusitis can be caused by bacterial or viral infections, which are virtually indistinguishable and therefore make treatment decisions difficult. The most common treatment is antibiotics.

Chronic sinusitis is defined by symptoms present for more than three weeks. This is usually the result of repeated past infections or from an underlying structural problem like a deviated septum, nasal polyps, or tooth abscess. Symptoms are less severe than with acute sinusitis, but are continuous

and seem to last forever. Fever is rare.

People who suffer from acute or chronic sinusitis can alleviate the discomfort by trying the following recommendations. Drink plenty of fluids (sounds familiar?) to help hydrate the body and thin out secretions. If you blow your nose, blow gently; harsh blowing actually spreads the secretions and the viruses or bacteria. Drying out mucus completely is not a good idea. Use caution with antihistamines and know when to stop or cut down on the dose. Buy antihistamines in a liquid form and cut down on the dosage recommended on the label by using less. Breathe in hot, moist air (like in a shower). Be aware that being around children or smokers increases the risk of infection. So does handling things touched by others, so it is a good idea to wash hands often and thoroughly (sounds familiar?).

If the condition persists and symptoms are painful and uncomfortable, consult a physician. CAT scan imaging is the diagnostic gold standard for sinusitis. A consultation with an otolaryngologist is appropriate. Treatment depends upon the diagnosis. It is more likely that people with allergies develop sinusitis. Have this checked out as an option because the treatment for allergies is completely different. If your physician prescribes antibiotics and you do not begin to feel better, you may be taking an incorrect antibiotic or the diagnosis is incorrect. To help sinus congestion at night, specialists recommend two sprays of oxymethazoline to help open the passages (available without a prescription under the name brand of Vicks Sinex), to be used only briefly. This does not produce the swelling problems often caused by nasal spray medications containing neosynephrine. Also get plenty of rest (sounds familiar?) at night.

SUBJECT INDEX TO VOLUME LXII – 2005

Arts and Literature

May's Silenced Voices 5:18
The Yellow Prince by Vasyl Barka (Part 1) 11:14
The Yellow Prince (Parts 2 and 3) 12:12

Branch and Region News

A New Generation Continues (Branch 120) 2:19
A Day of Humor and Satire in Phoenix, Arizona 3:20
Philadelphia Regional Council Celebrates the Ukrainian Woman and Her Creativity 4:18
Preserving Ukrainian Heritage and Commemorating the Victims of the 1932-1933 Famine (Branch 98) 5:16
Seeking, Finding, and Keeping New Members (Branch 13) 7-8:15
UNWLA Branch 75 Hosts Lecture on Trafficking 7-8:16
Winning by Going the Extra Mile (Branch 13) 9:14
Aloha from the Desert (Phoenix) 9:16
Phoenix Welcomes Lilia Hryhorovych 10:14

Food

Tasty Winter Treats 2:20
Chocolate Cheesecake 5:20
Lemon Lime Pound Cake 5:20
Polynesian Ginger Chicken 9:17

Health

Making Sense of Food Nutrition Labels 1:17
My Aching Knee 2:18
Biofeedback 4:20
Glucosamine/Chondroitin 5:19
Pet Scanning Positron Emission Tomography 7-8:17
Varicose Veins 10:15
My Aching Feet 11:19
Sinus Issues 12:15

Notes from Ukraine

Notes from an Election Observer 1:13

A letter from Kyiv 2:17
Hope Lost and Hope Found 3: 16

Obituaries

Mary V. Beck 2:15
Vera M. Cready 5:18

Poetry

Hymn (Franko) 2:14
Autumn Wind (Franko) 9:15
Re (L. Ukrainka) 10:13

Seasonal

Caring and Sharing During the Holiday Season 11:18

Senior Issues

Making Your Nursing Home Visits Count 4:16

Ukrainian National Women's League of America

From the Desk of the President 1:11, 2:13, 3:13, 4:13, 5:13, 7-8:11, 9:11, 10:9, 11:13, 12:9
Milestones and Contributions 1:18
Emergency Aid to Ukraine 3:14
Setting and Achieving Goals for the UNWLA 4:14
Fund for Nastya Ovchar 4:16, 5:15, 7-8:18, 10:10
Notes from the Past 5:17
Safeguarding UNWLA's Tax-exempt Status 9:12
A Word About Self-appreciation 9:18
News from UNWLA Headquarters 10:11
Estate Planning & the UNWLA 10:16

XXVII UNWLA Convention

Convention Program 4:15
The XXVII UNWLA Convention 6:31
Young Women Achievers 6:39
Resolutions and Recommendations: 7-8:12
Amendments to Bylaws 7-8:14
Combined Federal Campaign 11:20

НОВИНИ ГОЛОВНОЇ УПРАВИ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Голова СУА Ірина КУРОВИЦЬКА

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ! СЛАВІМО ЙОГО!

Посвячення домівки СУА, о. Маріо Даццишн (праворуч), о. Юрій Базилевський, Ірина Куровицька.

Слово голови СУА Ірини Куровицької на засіданні Головної Управи СУА 12 листопада ц.р.

Шановні пані!

Щиро вітаю на першому засіданні Головної Управи СУА нововибраних та перевибраних членів Головної Управи, які залишилися і далі працювати зі мною.

XVII Конвенція пройшла гарно, гармонійно і ділово. Щиро дякуємо Маріянні Заяць, яка, будучи головою Окружної Управи, очолювала Конвенційний комітет XXVII Конвенції СУА – це був особливий випадок в організації: до цього часу жодна членка не могла бути вибрана рівночасно на ці дві посади, така вимога нашого Статуту, тому для цього необхідне було особливе схвалення Екзекутиви. А ще до того М. Заяць працювала з малою горсткою людей. Можна подивуватися її працьовитості. Дякую і гратуюю цілому Комітетові.

Рівно ж спасибі Марті Данилюк, яка очолила Видавничу комісію Конвенційної книжки XXVII Конвенції СУА і в час закінчила працю, так що кожна делегатка мала нагоду прочитати звіти.

Нашій організації виповнилося 80 років, а життя організації та її членство треба міряти не тільки роками, але й змістом їхньої діяльності. Запитаймо себе, яку спадщину наступникам залишимо у цьому новому столітті. Ми гордимось здобутками минулого.

СУА перейшов різні періоди, тепер настав час інертності нашої організації. Від проголошення незалежності України членство стало байдужим до щоденної послідовної праці, яка є підставою кожної діяльності. Але коли приходять справи, що торкають Україну, українську людину ми всі готові допомагати. Це спостерігалось під час виборів, на демонстраціях. Коли зустрічаємо людське горе, трагедію – ми готові піднятися до акції, а послідовна праця не вабить молодше покоління, вони бажають гучної сенсації.

Голови Округ СУА під час посвячення домівки СУА. Ліворуч: Діонізія Брочинська (Нова Англія), Любомира Калін (Чікато), Іванна Шкарупа (Огайо), Катерина Воловодюк (Нью-Джерсі), Марта Стасюк (Південний Нью-Йорк), Надія Савчук (Нью-Йорк), Христина Іжак (Філадельфія), Лідія Казевич (Дітройт). На фотографії відсутня голова Округу Центрального Нью-Йорку Маріанна Заяць.

Вірю, що при допомозі акцій зовнішніх зв'язків, які відіграють велику роль у кожній організації, зможемо розбудити союзянок до дій в терені. Хоч ми брали участь у різних заходах на високому рівні: у Вашингтоні на бріфінгах, в Нью-Йорку в ООН, в Україні під час виборів та інаугурації Президента і ін., проте це робили одиниці, а не ціла організація. У цій каденції ми повинні так діяти, щоб включити все членство в соціальні акції.

Я вже зробила перші заходи, а саме приєднала нашу організацію до Коаліції у справі скасування дії додатку Джексона-Ваніка, яку очолюють два колишні послы Америки в Україні Стівен Пфайфер і Вілліям Міллер. 1 листопада відбулося друге з черги засідання у Вашингтоні, в якому д-р Оксана Ксенос і голова СУА взяли участь. Додаток Джексона-Ваніка був прийнятий у Конгресі ще 1974 р. Прийшов час, щоб ми почали реагувати на такі справи, ми повинні прикласти старання, щоб Конгрес і Сенат були повідомлені про несправедливі рішення, які торкаються України і затримують економічний і політичний прогрес.

Коли я була запрошена приєднатися до цієї Коаліції і запропонувала включити нашу організацію в цю акцію, я звернулася до д-р О. Ксенос, щоби вона перевірила чи СУА може брати участь у цьому, тому що ми маємо статус звільнення від податків. Д-р Ксенос відповіла позитивно, поскільки це соціальні а не політичні справи. За порадою д-р О. Ксенос я записала округи та віддалені відділи на список Коаліції.

У звіті на минулій Конвенції я писала, що будинок СУА у жахливому стані та, ще до того коди міста в останніх роках помінялися. Перебудова і облаштування приміщення буде дуже коштовне.

Союз Українок Америки всеціло підтримує Світову Федерацію Українських Жіночих Організацій, Світовий Конгрес Українців і Українську Всесвітню Координаційну Раду. На засіданні Головної Управи СФУЖО в Києві та засіданні СКУ у Харкові, голова СУА, як член президії, а Оксана Фаріон як делегат організації брали участь (подорож ми заплатили особисто).

Ми переносимо адміністрацію журналу "Наше Життя" з Матавану до Нью-Йорку. О. Фаріон вписала адреси членства до свого комп'ютера і буде провадити адресар і вписувати передплати. Як вам відомо було зменшено час праці Орісі Яцусь і Наталії Думі. З того часу Н. Дума вписує і висилає посвідки, а підготувати списки пожертв на Пресовий Фонд „Нашого Життя” і інші фонди СУА погодилася Ірена Чабан (перед тим це належало до адміністратора).

20 листопада відкрилася друга з черги виставка в Українському Музеї. Багато експонатів виставлено з колекції, закуплених СУА на Світовій виставці в 1933 р. у Чікаго. Цією виставкою СУА відкрив Український Музей в Нью-Йорку та 1976 р. передав його українській громаді.

Гості церемонії посвячення домівки СУА представники Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч” в Нью-Йорку Мирослав Шмітель (ліворуч) і Любомир Зелик.

У неділю 13 листопада відбулося посвячення нашої першої за 80 років існування власної домівки СУА в Нью-Йорку. Це була історична подія в житті нашої організації. Ми дочекалися бути в своїй хаті, за словами Т. Шевченка „В своїй хаті своя правда, і сила, і воля”.

Коли посвячували перший дім СУА у Філадельфії, тодішня голова СУА Олена Лотоцька сказала: „Наші батьки ще в краю вчили, що треба перш усього дбати, щоб була своя рідна хата, бо у ній легше людині жити і працювати”.

Від тепер членство нашої організації може почуватися неначе вдома і краще працювати для загального добра, бо від заснування СУА ми завжди дбали, щоб допомагати іншим, а сьогодні подбали про себе. Не те, що ми перестанемо чинити добрі справи, але на короткий час мусимо застосувати українське прислів'я: „сорочка ближча коужуха”. Подбаймо, щоб наша хата гарно виглядала, щоб ми були горді привести гостей без оправдання і застереження.

Хрещеними матерями нашої світлиці були голови Окружних Управ, а хрещеним батьком – голова Дирекції Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч” інж. Мирослав Шмігель. Голову „Самопоміч” д-ра Богдана Кекіша заступав член дирекції Любомир Зелик.

*83-ій Відділ СУА і окремі членки Відділу на обладнання домівки склали 10,550 дол.: Еля Процюк – 4,000, Надія і Мирослав Шмітелі – 250 дол., Марія і Юрій Штогрини 200 дол., Лідія і Андрій Закревські – 100 дол., Відділ – 6,000 дол. Членки 83-го Відділу СУА у Нью-Йорку. **Перший ряд** (ліворуч): Дарія Генза (виховна референтка), Анастасія Гіряк (господарська референтка). **Другий ряд**, (ліворуч): Марія Шепарович (стипендійна референтка), Надія Савчук (імпрезова референтка Відділу, голова Округу Нью-Йорк), Рома Шуган (перша заступниця голови Відділу, фінансова референтка Головної Управи), Ірина Куровицька (голова СУА), Ірена Чабан (голова 83-го Відділу), Марія Томоруг, Анна Саф'ян (кореспонденційна секретарка), Ярослава Лучечко (музейна референтка). **Третій ряд**, (ліворуч): Еліза Папчак (протоколярна секретарка), Наталія Дума, Галина Оберишин, Євгенія Івашків, Стефанія Косович, Анна Рак (скарбник „Світлички”, Марія Штогрин, Галина Романишин, Володимира Біланюк, Ірина Д'Алесіо, Олександра Юзенів (пресова референтка), Ірена Чума, Уляна Гануцак (стипендійна референтка), Ольга Гасцька. **Четвертий ряд**, (ліворуч): Лідія Закревська (скарбник), Лідія Андрусишин (культосвітня референтка), Дарія Леськів, Олександра Голюка (архівна референтка), Ірена Стецьків, Марта Данилюк, Богдана Слиж, Дарія Дроздовська (референтка Суспільної опіки).*

На посвяченні були присутні члени Головної Управи СУА, Почесні членки СУА, голова Управи Українського Музею в Нью-Йорку Ольга Гнатейко і особлива гостя від Управи ОЖ ОЧСУ Марія Лозинська.

Щиро дякую усім за щедрі дарунки на нашу Світлицю.

Слово голови Управи Українського Музею в Нью-Йорку Ольги Гнатейко на посвяченні Світлиці СУА

Всечесніші отці, дорогі союзнянки, шановна пані голово СУА!

Сьогодні для Союзу Українок Америки велике свято – свято посвячення власної домівки.

29 років тому у 1976 р. СУА заснував Український Музей в Нью-Йорку. Упродовж тих 29 років провід СУА безкоштовно винаймав своє приміщення, у якому Музей міг рости і розвиватися.

Упродовж 29 років велика матеріальна і моральна підтримка проводу СУА, округ, відділів, членства та щедра участь української громади Америки уможливила Музеєві виконувати свою велику місію – збирати, оберігати та виставляти скарби української культури.

Тільки завдяки великій фінансовій і моральній підтримки вашої організації та щедрої участі нашої громади ми змогли побудувати новий будинок – власну світлицю у якій будемо виставляти культурні надбання українського народу для наших дітей і наших онуків, будемо інформувати відвідувачів Українського Музею з кожного кутка світу про красу і багатство української культури.

Управа та адміністрація Українського Музею радіє разом з вами з нагоди посвячення вашої домівки.

Бажаємо вам великих успіхів у праці для добра Союзу Українок Америки, української громади та славного українського народу. Щастя вам, Боже!

Екзекутива і Головна Управа СУА складає щиру подяку за щедрі пожертви на перебудову і облаштування канцелярії з нагоди її посвячення.

Склали:

Федеральна Кредитова Кооператива “Самопоміч” в Нью-Йорку – 2,000 дол.

Об’єднання Жінок ОЧСУ – 50 дол.

Почесні членки СУА

Іванна Ратич – 500 дол., Леся Гой – 50 дол., Анна Рак – 250 дол., Лідія Магун – 100 дол., Марійка Томоруг – 250 дол., Лідія Черник – 100 дол.

Членки СУА

Уляна Глинська – 100 дол., Богдан і Марійка Полянські – 100 дол., Василь Сосяк – 200 дол., Ольга Гнатейко – 100 дол.

Округа СУА Дітройт – 1,000 дол.

Округа СУА Філядельфія – 500 дол.

99-ий Відділ СУА – 500 дол.

Округа СУА Нью-Йорк – 2,500 дол.

83-ий Відділ – 6,000 дол.

119-ий Відділ – 100 дол.

Округа СУА Північний Нью-Йорк – 500 дол.

46-ий Відділ СУА – 100 дол., 47-ий Відділ СУА – 100 дол., 49-ий Відділ СУА – 200 дол., 97-ий Відділ СУА – 100 дол., 120-ий Відділ СУА – 100 дол.

Округа Нью-Джерзі – 250 дол.

65-ий Відділ СУА – 500 дол.

Округа СУА Огайо – 100 дол.; 33-й Відділ – 200 дол.; 12-ий Відділ – 250 дол.

Округа СУА Чікаго – 1,000 дол.

Округа Нова Англія – 100 дол.

Пожертви, складені перед посвяченням, поміщені на стор. 27 і у попередніх числах журналу.

ДІЯЛЬНІСТЬ ОКРУГ І ВІДДІЛІВ СУА

Членики і гості 90-го Відділу СУА у Філядельфії на зустрічі з Віктором Маляриком.

90-ий ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ ГОСТИТЬ ВІКТОРА МАЛЯРИКА У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Осінній сезон іде повною ходою. Коли завітає кінець тижня, не знаєш куди йти – по дві й три імпрези одночасно. Та незважаючи на те, 16 жовтня в галерії Українського Освітньо-Культурного Центру зібралось понад 100 осіб, щоб почути канадського журналіста українського походження Віктора Малярика – автора книжки “Наташі – нова світова торгівля сексом”.

Віктор Малярик приїхав до Філядельфії на запрошення 90-го Відділу Союзу Українок Америки. Голова Відділу Надія Петрик привітала автора та присутніх і передала далі ведення зустрічі імпрезовій референтці Відділу Дарії Шуст, яка доклала багато зусиль, щоб зустріч відбулася якнайкраще.

Біографія Віктора Малярика, з якою нас познайомила ведуча, вражає і далеко не проста. Віктор Малярик – син українських емігрантів з Буковини, які приїхали в Канаду 1911 р. Свої молоді роки він провів у сиротинцях в Квебеку. Мабуть, тут і торкнули його душі перші зерна почуття кривди, несправедливості і насилля над слабшими, які він так тонко від-

чуває і зберіг на ціле життя. Журналістом В. Малярик почав працювати з 1968 р. (кур’єром тижневика “Weekend Magazine”, в Монреалі), після двох років вже став репортером поліцейської хроніки у “The Montreal Star”, а 1976 р. дістає працю редактора інформаційно-політичного відділу передової канадської газети “The Globe and Mail”. Часто появляються його репортажі з багатьох “гарячих точок” світу. Рівнож він працював ведучим документально-аналітичної програми “The Fifth Estate” Канадського національного телебачення “CBC”. Нагороджений губернатором Канади трьома визначними нагородами Мінчера, а 1997 р. – як найкращий тележурналіст року виграв нагороду “Джеміні”. Зараз є провідним репортером Канадського телебачення CTV у програмі новин “W-Five”. До цього треба додати, що В. Малярик є автором п’ятьох документальних книжок. Перша з них автобіографічна книжка “Гей ...Малярик!” про його бурхливе дитинство і юні роки у системі так званої охорони дитинства в Квебеку, з якої, до речі, був пізніше створений довгометражний

фільм. Слідували ще чотири книжки на тему невдалої еміграційної політики “Heaven’s Gate; Canada’s Immigration Fiasco” (1986), нелегальної торгівлі наркотиками “Merchants of Misery” (1989), і журналістських розслідувань “Gut Instinct-the making of an investigative reporter” (1996). Найновіша його книжка “Наташі – сучасна світова секс-торгівля” вийшла друком (жовтень 2004) у канадському видавництві “Вайкінг”. Книжка викликала великий резонанс, про що свідчать видання в США, Великобританії, Іспанії, Туреччині, Україні, Хорватії, Естонії й Фінляндії. Саме про цю книжку вів розмову наш цікавий і, можна сміло сказати, одержимий гість. Бо, тільки одержима людина може з таким завзяттям і послідовністю, не зважаючи на загрозу власного життя, розслідувати міжнародну злочинну торгівлю жінками і дітьми, яка останніми роками непомірно розрослася у так званому цивілізованому світі і вбиває тіло й душу тисячам жінок і дітей, перетворюючи їх на безвільні жертви своїх поневолювачів.

Новими жертвами стали переважно молоді жінки з України, Молдови, Росії, Румунії. Подорожуючи по Німеччині, Голандії, Косово, Боснії й Герцоговині, Італії, Греції, Туреччині, Україні, Ізраїлю журналіст на власні очі побачив жахіття, заподіяні новітнім рабінням. Переконався в байдужості багатьох офіційних осіб на найвищих ланках влади, мовляв: “жіночі організації намагаються це все страшенно роздути і ті, хто повинен вести жорстоку боротьбу зі злом, часто співпрацюють з кримінальними угрупованнями”. Парадоксально, що інтернет, який причинився до швидкого розповсюдження інформації і став благом для людства рівночасно несе особливу відповідальність за зростання рівня незаконної торгівлі жінками та дівчатами по цілому світі. Там можна знайти “Світовий секс-путівник”, а секс-тури у десятки країн світу займають головне місце на дорослих вебсайтах. У багатьох країнах таких як Німеччина, Голандія посадові особи вважають, що розв’язкою питання є легалізація проституції. І тут не можна було не зауважити обурення доповідача: “проституція – це не найстарша професія, як залюбки твердять чоловіки, це найстарше поневолення жінки”. Малярикові соромно за свою статтю, бо на його думку єдиний чинник, що причинився до масового поширення секс-індустрії це світовий попит чоловіків на платний секс. Звісно попит і

постачання тісно пов’язані.

Торгівля жінками, яка приносить мільйонні прибутки, врешті звернула до себе увагу урядів Америки, України, ООН, але ще дуже багато залишається зробити. На думку доповідача єдиний порятунок для Наташ – це справжня праця, яка дозволить забезпечити їм існування, надання притулку, програми, що гарантували б захист незаконно вивезеним жінкам і безпеку свідкам. Необхідна співпраця уряду з громадськими організаціями. Тішить той факт, що число таких організацій в Україні росте і одна з них Український освітній центр реформ (УОЦР), програма якого спрямована на підвищення рівня громадської обізнаності з проблемою та поширенням інформації про загрозу торгівлі людьми, випустило перше українське видання книжки “Наташі: сучасна світова секс індустрія”.

Віктор Малярик закінчив свою бесіду повідомленням, що весь прибуток з продажі українських книжок спрямований на поборювання торгівлі жінками. Автор книжки промовляв з болем душі за десятки зраних і зломаних молоденьких дівчат і жінок, яких довелося йому зустріти у мандрах з однієї країни до іншої, збираючи матеріал до книжки. Присутні нагородили доповідача довгими оплесками. Слідував обмін думками з якого можна було ще багато чого цікавого довідатися.

Голова Відділу подякувала Вікторові Малярикові за те, що знайшов час приїхати до Філадельфії і за його віддану працю на захист людських прав, підкреслила, що мало говорити – треба діяти. Також вона попросила присутніх підписати петицію-прохання до президента України Віктора Юшенка і Уряду Української держави приділити більше уваги і задіяти відповідальні національні ресурси для боротьби з торгівлею жінками. Петицію переслали голові Союзу Українок Америки Ірині Куровицькій з проханням передати її Президентові.

Віра Левицька-Кліш.

Членки Окружної Управи та Ділового комітету.

Перший ряд, ліворуч: С. Коба, С. Стенфілд, А. (заступниця голови Округи), Смеречинська, (перша голова 47-го Відділу СУА), І. Куровицька (голова СУА), М. Стасюк (голова Округи), Н. Сантарсієро, С. Вовкович.

Другий ряд, ліворуч: П. Смит, Х. Коновка, М. Лилак, А. Ейна, У. Лоза, Л. Стасюк.

Відсутні члени Комітету: І. Руснак, Н. Мізева, М. Пашковська, М. Костів, І Грасман.

ЗОЛОТИЙ ЮВІЛЕЙ ОКРУГИ ПІВНІЧНОГО НЬЮ-ЙОРКУ

Надійшов довгожданий день, 9 жовтня 2005 року. З усіх усюдів з'їхалися до Рочестеру, Н.-Й. союзнянки і гості, членки відділів Округи Північного Нью-Йорку, а також союзнянки-гості з інших округ.

Одягнені у святкові вишиванки, насамперед заходили до церкви св. Йосафата, щоб подякувати Богові за одержані ласки упродовж останніх 50 років та попросити про опіку у майбутньому.

Св. Літургію в наміренні Союзнянок відслужив парох о. Кирило Анджело, який згадав також членок, які відійшли у вічність, підкреслив велику працю яку виконали і виконують членки СУА у своїх відділах та в громаді. Після св. Літургії союзнянки і гості перейшли до аудиторії школи св. Йосафата.

На сцені пишалася емблема СУА, та золоте число "50". З обох боків були числа Відділів, які належать до Округи, на столику вишита серветка і кошик з квітами.

Столи були прикрашені квітами, а при вході альбоми з фотографіями, які віддзеркалювали працю Округи та Відділів.

З привітом виступила ведуча програмою Наталка Сантарсієро, членка 97-го Відділу СУА. Вона привітала присутніх і попросила до слова голову Окружної Управи Почесну членку СУА Марту Стасюк.

Привітавши присутніх, М. Стасюк попросила хвилиною мовчанки вшанувати членів Округи, які відійшли у вічність за останніх 50 років. Після відспівання гімну СУА, М. Стасюк розповіла про історію заснування Округи. Округа була заснована Ініціативним комітетом, до якого входили на той час 6-й і 47-ий Відділи в Рочестері, 57-ий – у Ютиці та 49-ий – у Баффало. На першому з'їзді Округи, який відбувся 17 липня 1955 р. у Рочестері вибрали Управу, першою головою стала Марія Крамарчук (47-ий Відділ).

Головами Округи впродовж 50-ти років були: Марія Крамарчук – 1955-60, 1972-74, 1984-1995; Софія Онуфрик – 1960-62; Марія Когутяк – 1962-72; Ірина Руснак – 1974-77; Іванна Мартинець – 1977-84; Марта Стасюк – 1995-дотепер.

Продовжуючи своє слово М. Стасюк коротко розказала про кожний Відділ в Окрузі. Найстарший – 49-ий Відділ ім. Ольги Басараб було засновано 1933 р.; 47-ий ім. Лесі Українки – 1952; 68-ий ім. Олени Лотоцької – 1957; 46-ий ім. Олени Теліги – 1967; 97-ий Відділ ім. Марусі Бек – 1968; 120-ий Відділ ім. Ірини Сенік – 1982 р.

Подальше ведення програмою перебрала ведуча, яка представила гостей, якими були: Анастасія Смеречинська (Почесна членка СУА), Ірина Руснак (колишня голова Округи і Почесна членка СУА, О. Ігор Криховецький з дружиною, Марта Стасюк (голова Округи), Ірина Куровиць-

ЗАБУТЕ УКРАЇНСЬКЕ МИСТЕЦТВО

92-ий Відділ Союзу Українок у Менвілі, Н. Дж. проголосив у жовтні “День української вишивки”.

Для відзначення цього дня дослідниця української вишивки Мирослава Стахів влаштувала виставку “Манастирські або церковні гапти – підризники”, яка відбулася 16 жовтня 2005 року в залі церкви св.Михайла у Менвілі, Н.-Дж.

На виставці було 14 зразків гаптів, які мисткиня дослідила і вигаптувала, користуючись різними джерелами. Естетично оформлені на зразок картин, виставлені гапти дали змогу глядачам подивляти особливу красу цього, майже зовсім забутого українського орнаментального мистецтва.

ка (голова СУА), о. Кирило Анджелов з дружиною Грейс, Іванна Мартинець (колишня голова Округу Північного Нью-Йорку), О. Василь Колопельник, Наталка Гевко, о.Іван Єдриховський (сотрудник церкви св. Йосафата).

Отець Анджелов провів молитву і поблагословив святкову трапезу, якою керував Юрій Ганушевський.

Наступною мала слово голова СУА Ірина Куровицька. Вона наголосила на унікальності членок Округу Північного Нью-Йорку, які своєю витривалістю і мудрою настановою додали не одну цеголку до розбудови Округу і організації в цілому: вели курси української мови, добре розвинули Стипендійну Акцію, жертвовно працювали в Суспільній опіці, були завжди готові прийти на допомогу іншим, працювали в інших жіночих організаціях, плекали почуття окремішності, гордості і любові до свого народу і організації. “Головна Управа високо оцінює працю, яку упродовж 50-ти років провадила Округа” – підкреслила І. Куровицька. З нагоди 50-ліття існування Округу голова СУА передала Почесну Грамоту Головної Управи голові Округу Марті Стасюк і колишнім головам Округу Ірині Руснак та Іванні Мартинець. І. Куровицька завершила виступ гаслом Помаранчевої революції: “Разом нас багато – нас не подолати”.

Ведуча програмою зачитала привіти, які надійшли до Округу з нагоди Ювілею: від 49-го і 97-го Відділів, від Федеральної Кредитової Спільки у Рочестері, від John Onufryk Memorial Post 1590 of The American Lidgen, від Фонду допомоги дітям Чорнобиля та лист з далекого Колорадо від першої голови Округу Марії Крамарчук зі щедрим дарунком.

Колишня голова Округу Північного Нью-

Мирослава Стахів познайомила присутніх із короткою історією гаптів та їх застосуванням у вишиванні підризників (стихарів) – білої одежі під фелонном священика (гаптом зашита тільки долішня частина підризника, яку не закриває фелон).

Мирослава Стахів теж показала підризник, який вона вигаптувала для священника (свого родича).

Тетяна Рішко подякувала Мирославі Стахів за цікаву і змістовну доповідь, а українській громаді Менвілл, Н.-Дж. за участь.

Присутні нагородили мисткиню гучними оплесками.

Присутня

Йорку Іванка Мартинець теперішня голова 86-го Відділу СУА ім. Олени Теліги в Ньюарку, Н.-Дж. прочитала свій привіт особисто і пожертвувала 1,000 дол. на ремонт канцелярії СУА в Нью-Йорку.

Закінчилася зустріч мистецько-розваговою частиною і розігрою лютерії.

Голова Округу М. Стасюк вручила Грамоти вдячності головам Відділів: Парані Смит (46), Марії Лілак (47), Уляні Лозі (49), Юлі Сидорович (68), Христині Коновці (97), Ірині Грасман (120). Грамоти Почесного членства голів Округ Іванні Мартинець і Марії Крамарчук. Голова вручила також Грамоти Почесного членства Стефі Вовкович, Уляні Баб'юк, Надії Трач, Тані Баб'юк, Уляні Лозі, Анастасії Смерчинській, Марії Лілак, Марії Костів, Тетяні Шутер і Наталці Сантарсієро, а також Грамоти вдячності Округу Північного Нью-Йорку: Дорі Сторожинській, Анні Сухоцькій, Катерині Лялюк, Марійці Пашковській, Єві Ковтало, Марії Дранці, Анні Заньків та Василю Остапчук.

Далі слідувала мистецька програма, в якій виступили Таня Міллер-Бегіні, Нікол Рідел і довголітня членка і колишня голова Округу Дітройт Наталка Гевко. Н. Гевко читала гуморески Павла Глазового, Ганни Черинь і Едварда Козака, за що присутні нагородили її щедрими оплесками. Укінці було проголошено 4 нагороди лютерії: декоративна подушка (дарунок М. Райци), гердан (Катерина Лялюк), трипільська ваза (Дуся Ганушевська), вишивана подушка (Марта Стасюк).

Закриваючи ювілейне свято, голова Округу подякувала усім, хто своєю працею причинився до його успіху і попросила о. І. Криховецького провести молитву.

Уляна Лоза.

ПЕРЕСТУПИЛИ МЕЖУ ВІЧНОСТІ

ОЛЯ САДОВА

1 липня 2004 р. з волі Всевишнього відійшла у вічність членка 45-го Відділу СУА Оля Садова.

Оля народилася 12 лютого 1932 р. в родині Івана і Софії Томашівських в Західній Україні. Дитячі роки провела в Раві Руській. Воєнні обставини змусили родину покинути рідну землю. 1948 р. вони виїхали до Канади і поселилися в Монреалі. Тут Оля закінчила середню освіту. Господь обдарував її чудовим голосом і вона любила співати.

Під час виступу Капелі бандуристів в Монреалі Оля познайомилася з солістом капелі Олександром Садовим. Музика і щире кохання простелили їм спільну дорогу життя. 1950 р. вони одружилися, поселилися в Дітроїті, народилися дві доні Катруся і Євгенія. Батьки виховали їх щирими християнками, патріотками та жертвними і корисними громадянами.

Подружжя включилося у суспільне життя громади. Оля співала в Капелі бандуристок під керівництвом Петра Потапенка, працювала в адміністрації Ансамблю народного танку В. Авраменка, належала до церковного хору і сестрицтва. Стала членкою 45-го Відділу СУА, самовіддано виконувала всі доручення, своїм співом запевняла успішні імпрези Відділу. Професійно працювала керівником відділу в компаніях Едісона.

Життя родини Садових пливло спокійним руслом до 1980 р., коли відійшов у вічність улюблений чоловік і батько Олександр.

Оля була лагідною, жертвною, допомагала друзям похилого віку. Особливо дбала про своїх батьків, які біля неї мали забезпечену і спокійну старість.

Залишила у великому смутку дочок, зятів, чотири онучки, одного онука і дальшу родину. Громада величаво прощалася з Олею. Єпископ О. Биковець зі священниками провів похоронні відправи.

Поховали Олю в родинному гробівці біля чоловіка і батьків.

МАРІЯ ГУЛЕЙ-СТЕФАНІВ

6 квітня ц. р. відійшла у вічність довголітня членка 70-го Відділу СУА св. п. Марія Гулей-Стефанів. Народилася Марія 6 квітня 1910 р. в селі Городище-Королівське, Бібрцького повіту, Львівської області в селянській родині. Марія закінчила Народну школу у рідному селі, потім Третій державний учительський семінар у Львові. Учителювала в народних школах м. Ходорова і Львова та у селах Коржове, Добки і Нижнів, де й познайомилася з майбутнім чоловіком Михайлом Стефановим, з яким одружилася 1943 р. 1944 р. подружжя виїхало до Німеччини, а у 1952 р. до Нью-Йорку. Згодом поселилися у Натлі, Нью-Джерзі, чоловік Марії (д-р хемії) працював у фармацевтичній фірмі Гофман-Лярош. Він помер 1984 р.

Марія самовіддано включилася у місцеве громадське життя. 1955 р. вибрана головою Українського Конгресового Комітету Америки (УККА), Відділ у Пассейку. На цьому пості працювала 15 років. Вступила до 70-го Відділу СУА в Пассейку.

За її сприянням громада придбала малий парк у Пассейку і назвала його іменем Тараса Шевченка.

Вічна їй пам'ять!

Родина склала 200 дол. на допомогу „Бабусям” і сиротам в Україні.

Низький поклін Тобі Олю! Нехай Господь винагородить Тебе за добрі діла, які Ти радо чинила.

Членки Відділу висловлюють щирі співчуття засмученим дочкам і їхнім родинам.

Стефа Король, голова Відділу.

У пам'ять бл. п. Олі Садової на допомогу „Бабусям” і сиротам Ж. І Ю. Патерини з родинною та Л. і Б Патерини з родинною складають 200 дол.

Стефа Король, голова 45-го Відділу СУА.

ДОБРОДІЙСТВО

ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ „НАШЕ ЖИТТЯ”

У пам'ять бл. п. **Лідії Оришкевич** складаю **50 дол.** на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя”. Родині висловлюю щире співчуття. **Іванна Ратич.**

На Пресовий Фонд журналу “Наше Життя” складаю **15 дол.** Управі СУА і всім працівникам бажаю дальших успіхів! **Марія Світій.**

Замість квітів на могилу бл. п. **Романа Думи**, сина членки 83-го Відділу Наталії Думи, складаємо **100 дол.** на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя”. Дорогій Наталіці висловлюємо найщиріші співчуття.

Управа і членки 83-го Відділу СУА
в Нью-Йорку.

Лідія Закревська, скарбник.

На **50-літньому ювілеї 65-го Відділу СУА Анна Максимович** прочитала вірш присвячений нашим членкам. З вдячності шановній поетці складаємо **50 дол.** на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя”.

За Управу Відділу **Ольга Городецька**, секретар Відділу.

У світлу пам'ять **Анни Марчук**, членки 22-го Відділу СУА в Чикаго, складаємо **150 дол.** на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя”: **25 дол.** – 22-ий Відділ СУА, **20 дол.** – Ангеліна Самбірська; **по 10 дол.** – Ліна Басюк, Стефанія Форович, Іванна Горчинська, Ольга Люшняк, Оксана Мельник, Ірена Мицик, Олена Харкевич, Любомира Шеремета, Софія Залуцька; **по 5 дол.** – Осипа Бабій, Валя Цурковська, Анна Слободян.

Оксана Мельник, скарбник Відділу.

Складаємо **100 дол.** на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя”.

Аріядна Терлецька, голова 111-го Відділу СУА.

Вітаючи 1-ий Відділ СУА із славним 80-літтям, бажаємо Управі і членкам дальших успіхів у праці. З цієї нагоди складаємо **80 дол.** на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя”.

Управа і членки 29-го Відділу СУА в Чикаго.

На Пресовий Фонд журналу “Наше Життя” 113-ий Відділ СУА у Нью-Йорку складає **100 дол.**

Люба Фірчук, скарбник.

Членки 17-го Відділу СУА в Маямі вітають нових членок СОФІЮ ВОЛЬБИН і УЛЯНУ РОМАНІВ з вступом до Союзу Українок Америки.

Бажаємо їм успішної праці в ділянці збереження української ідентичності та культурної спадщини, духовних досягнень та здійснення творчих намірів в різноманітних напрямках праці.

Складаємо **50 дол.** на пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.

Управа і членки Відділу.
Ірина Дзюбинська, голова 17-го Відділу СУА.

Членки 17-го Відділу СУА в Маямі сердечно вітають МІРУ і ЛЮБОМИРА ГАНКЕВИЧІВ

з нагоди 50-ліття подружнього життя. Бажають здоров'я щастя, нового подиху любові з золотим відблиском на майбутнє. Міра Ганкевич – довголітня членка СУА в Чикаго, засновниця 124-го Відділу СУА в Пітсбурзі, Фл. та активна членка 17-го Відділу СУА.

З цієї нагоди складаємо **50 дол.** на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.

НА ВІДБУДОВУ І УСТАТКУВАННЯ ДОМІВКИ СУА

З нагоди **50-ліття нашого Відділу** складаємо **500 дол.** на устаткування домівки СУА. Бажаємо Вам швидко і успішно завершити цю справу.

За **Управу 65-го Відділу СУА** у Нью-Брансвіку, Н. Дж. **Наталка Головінська**, голова, **Іванна Ратич**, скарбник.

У світлу пам'ять **Романа Думи** складаю **25 дол.** для устаткування домівки СУА. **Іванка Шкарупа.**

На заклик голови СУА **Ірини Куровицької 99-ий Відділ** призначив **500 дол.** на устаткування канцелярії

За **Управу 99-го Відділу СУА**

Любомира Мокій, фінансова секретарка.

Замість квітів на могилу **Романа Думи** складаю **50 дол.** на відбудову домівки СУА, а дорогій Наталіці висловлюю щире співчуття. **Іванна Ратич.**

Радіємо і дякуємо за запрошення на посвячення нової домівки Союзу Українок Америки. Бажаємо дальших успіхів у Вашій важливій праці. З цієї нагоди складаємо **100 дол.** на потреби СУА. **119-ий Відділ СУА.**

Іванна Ганкевич, голова Відділу.
Ольга Руденська, секретар.

На бажання Наталки Гевко, яка виступала у Рочестері (9 жовтня) у розважальній програмі на святкуванні 50-ліття Округи Північного Нью-Йорку, її гонорар **200 дол.** складаємо на відбудову домівки СУА.

Марта Стасюк,
голова Округи Північного Нью-Йорку.

ДОПОМОГА НАСТІ ОВЧАР

На лікування Насті Овчар складаю **60 дол.**
Дарія Витвицька.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

Екзекутива Союзу Українок Америки.

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА

ПОЖЕРТВИ ЗА ЖОВТЕНЬ

2,250 дол. – Орест і Лідія Білоуси (56); **1,000 дол.** – Exxon Mobil Foundation (Dr. Daria Lissy, Volunteer Services) (54); **350 дол.** – 107-ий Відділ СУА; **330 дол.** – Любослава Шандра (74); **255 дол.** – 13-ий Відділ СУА; **250 дол.** – Віра Еліяшевська (74), Павло Козацький (74), Ірина Попович (74), Сузен Мк Брайт Фельдман (74), д-р Юрій Харук (74), 74-ий Відділ СУА; **220 дол.** – Осип Литвинишин (29), Галина Поритко (56), Віра Троян (126), Мирон і Дарія Ярошевичі (29), 67-ий Відділ СУА, 103-й Відділ СУА; 113-ий Відділ СУА; **200 дол.** – Данило і Люба Більовицуки (98), Бернард і Анна Кравчуки (98); **120 дол.** – Михайлина Баран (89); **110 дол.** – Андрій і Марта Бачинські, Іванна Мартинець (86), Ірена Мельник, Нестор і Аніса Шусти; **100 дол.** – Роман Боднарук (33), Марія Гешук (76), Д. Лазута (33), д-р М. Лалук (33), В. Мураль (33), Орися Стефанів (86); **105,44 дол.** – Мирон Б. Кравчук (Bristol-Myers Squibb Matching Fund through United Way) (98); **50 дол.** – В. Ліщинецький (76); **40 дол.** – Данило Базарко (Bristol-Myers Squibb Matching Fund through United Way) (98); **25 дол.** – Марія Андрусак (76), Стефанія Дацків (76), Рома Дигдало (76), Ліда Колодчин (76), John & Doreen Rudan (86), Дарія Тришневська (76); **21 дол.** – Рената Бігун (28); **20 дол.** – Мирося Бараник (76), Ірена Бодруг (76), Іванна Ворик (76), Ніна Качмар (76), Ольга Кіналь (76), Ксеня Кучер (76), Катерина Кравець (76), Марія Сорока (76), Софія Ферлоринець (76); **15 дол.** – 33-й Відділ СУА; **10 дол.** – Наталя Вонсуль (76), Іванна Гривнак (76), Ірена Ляш (76), Дарія Мазурик (Bristol-Myers Squibb Matching Fund through United Way) (98); Ксеня Федак (76); **7 дол.** – Іван Василик, (Bristol-Myers Squibb Matching Fund through United Way) (98).

У ПАМ'ЯТЬ...

У 35 річницю смерті мого незабутнього батька **Івана Дороти,** колишнього директора Повітового Союзу Кооператив у Жовкві, складаю **50 дол.** на Стипендійну акцію СУА.

Єлисавета Казимира з родиною.

Замість квітів на могилу **бл. п. Юрія Стефанівського** складаю **50 дол.** на Стипендійну акцію СУА для сиріт в Україні.

Софія Андрушків.

Замість квітів на могилу довголітньої спонсорки української молоді у Бразилії **бл. п. Ярослави Гапій,** яка разом з чоловіком Йосифом підтримувала Стипендійну акцію СУА від початку її заснування, складаємо **200 дол.** на допомогу студентам (через 98-ий Відділ). Другові життя Ярослави панові Йосифові, нашим приятелям синові Ігореві з дружиною Ксенею та родині складаємо найщиріші співчуття.

Анна, Бернард і Мирон Кравчуки.

У пам'ять нашої найдорожчої мами **бл. п. Ярослави Гапій** на Стипендійну акцію СУА склали: **по 250 дол.** – Ігор і Ксеня Гапії, Андрій і Лада Бідяки; **200 дол.** – Стефан і Володимира Сливоцькі; **по 100 дол.** – Адам і Марта Гапії, Марійка Гельбіг, Dan & Martha Widmeyer; **по 50 дол.** – Ігор і Люба Декайли, Ольга Бачинська, Анна Бідяк, Анна Пищимука, Надія Крুলь, Марія Оленська.

Ігор і Ксеня Гапії.

У пам'ять **бл. п. Марії Робак** на Стипендійну акцію СУА склали членки 28-го Відділу СУА в Нью-арку: **50 дол.** – Т. Богданська; **30 дол.** – Н. Кравчук; **25 дол.** – М. Храплива; **по 20 дол.** – С. Андрушків, Е. Онишкевич, Л. Падковська, М. Семанишин, Л. Туранська, Е. Шпирка; **15 дол.** – І. Білевич; **10 дол.** – Р. Кратко; **5 дол.** – Ю. Луків; **2 дол.** – П. Лацко.

Разом 257 дол.

Таїсса Богданська.

Вшановуючи світлу пам'ять найдорожчої і незабутньої дружини **бл. п. Ольги Ковальчук** складаю **500 дол.** на Стипендійну акцію СУА (через 17-ий Відділ СУА в Маямі).

Михайло Ковальчук.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

ПОЖЕРТВИ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В НЬЮ-ЙОРКУ

ТРАВЕНЬ

(Закінчення, поч. у листопадному числі.)

In memory of **Dr. Zenon & Stasia Zyzyomyrsky** we are donating **\$100.**

Cataloging Services Staff of the Binghamton University Library.

In memory of **Dr. Zenon & Stasia Zyzyomyrsky** donations were made **\$50** – Mary & Lee Alten; **\$20** – Salvatore & Emily Caruso; **\$25** – N.N.

In memory of **Dr. Zenon & Stasia Zyzyomyrsky** I am donating **\$75.** **Melanie Losse.**

In memory of **Stasia Zyzyomyrsky** I am donating **\$20.** **Olga Dimitrieff.**

Ін мемори оф Стасія Зизномирски І ам donating \$20. **Олга Дімітрієфф**

З НАГОДИ

З нагоди 50-ліття нашого подружнього життя складаємо **500** дол. на Будівельний Фонд УМ.

Мирослав і Надія Шміглі.

З нагоди 50 ліття нашого подружнього життя складаємо **1,000** дол. на Будівельний Фонд УМ.

Теодор і Ольга Ракочі.

З нагоди моїх 90-их уродин складаю **500** дол. на Будівельний Фонд УМ. **Антоніна Погоріленко.**

ЧЕРВЕНЬ

ТРИВАЛИЙ ФОНДИ

На Меморіальний Фонд ім. Анни Байко, Марії і Миколи Стисловичів **500** дол. склала **Оксана Байко.**

На Тривалий Фонд ім. Володимира і Ірми Пилишенків **7,500** дол. склали

Володимир і Ірма Пилишенки (The American Gift Fund).

На Тривалий Фонд ім. Ярослава і Надії Бігунів **100** дол. склала **Надія Бігун.**

На Тривалий Фонд 67-го Відділу США **1,000** дол. склав **67-ий Відділ.**

У пам'ять кухина, бл. п. **Володимира Задорського** на Меморіальний Фонд ім. Фенчинських **200** дол. склала **Леся Гураль.**

На Меморіальний Фонд ім. Фенчинських **25** дол. склала **Леся Гураль.**

ПОЖЕРТВИ

9,865.08 дол. – зі спадку Ярослави Лабки; **5,000** дол. – Micros Retail Systems, Inc.; **2,000** дол. – д-р Юрій і Оксана Третьяки; **1,000** дол. – Олександр Непрель; **по 500** дол. – Тамара Лашик, д-р Христина Дурбак, Надя Амінофф; **200** дол. – Ярослав Бігун; **197** дол. – Б. Базилевський (United Way); **по 100** дол. – Ярослава Лучечко, д-р Дарія Лисий, д-р Євген Стецьків, Володар і Марта Лиски, Анна Зінич, Ярослав і Дарія Горбачевські, д-р Ігор і Марта Воевідки, Ярослав і Ольга Чипаки, Володимир і Богдана Слижи; **90** дол. – Лев Щур; **75** дол. – Люба Фірчук; **70** дол. – Володимир і Христина Баранецькі; **50** дол. – Теодор Юськів Терен; **47** дол. – Андрія Томко (United Way); **40** дол. – Mary Zilg, Юлія Крися; **по 25** дол. – Андрій і Софія Титли, Лідія Бук; **20** дол. – Оксана Луцька; **15** дол. – Дарія Ярославич, Меланія Кузьма; **по 10** дол. – Ольга Папроцька, Олег Склепович, Теодор Назарук, Христина Баранецька, Володимира Теслюк; **5** дол. – Лідія Дубіна.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА РОЗБУДОВУ МУЗЕЮ

У пам'ять бл. п. **Теодори Британ** складаємо **50** дол. **Ярослав і Марія Кіцюки.**

У пам'ять бл. п. **Люби Артимишин** складаємо **500** дол. **Орест і Марта Качмарські.**

З НАГОДИ

З нагоди 37-ої річниці подружнього життя Оленки і Іриня Юрчуків складаємо **100** дол. як спонсорство виставки мистця Святослава Гординського. **Ростислав і Галина Мілянчи.**

ЛИПЕНЬ

ПОЖЕРТВИ

33,000 дол. – д-р Стефан і Тамара Тимківи; **500** дол. – Peter & Valentina Drogomiretsky; **по 200** дол. – Орест і Христина Ганаси, Марія Одежинська, проф. Володимир Петришин; **150** дол. – Пластовий Курінь "Спартанки"; **60** дол. – Люба Фірчук; **по 50** дол. – Анна Заброцька, Романа Даниш; **25** дол. – Орест і Христина Вальчуки; **по 20** дол. – Аркадія Стебельська, Іва Лісікевич, Миколая Нинка; **по 10** дол. – Joseph Gontcharuk, Марія Одежинська, Ілля Онишківич, Михайло Тренза, Розалія Чабан, Ігор Шевчук.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА РОЗБУДОВУ МУЗЕЮ

У пам'ять бл. п. **д-ра Зенона і Стасі Зизномірських** складаємо **100** дол.

Петро і Оля Кулиничі.

Продовження на стор. 36.

ПОКАЖЧИК

ДО LX РІЧНИКА ЖУРНАЛУ „НАШЕ ЖИТТЯ” 2005 р.

Показчик розділений на дві частини: 1. Авторський. 2. Предметний.

У показчику подані нумеації чисел журналів і сторінок (ч. 2 стор. 5) у такій формі – 2:5.

1. АВТОРСЬКИЙ

- Бабич, Ярослав.** Хвилями біло-синіми. 11:3
Бугай, Надія. Річні наради Управи СФУЖО. 10:7
Вільде, Ірина. Страх. 3:11
Вільховий Іван. Наталя Лівницька-Холодна. 7-8:4
Вінграновський, Микола. Скажи мені, Дніпре... 3:4
Вороніна, Леся. Кожна пісня як ціле життя. 1:7
Вороний, Микола. Подвійний сонет. 7-8:7
Галів, Микола. Світлій пам'яті Святішого Отця Папи Івана-Павла II. 5:1
Карманський, Петро. Мій краю рідний. 7-8:1
Карпачова, Ніна. Стан дотримання та захисту прав громадян України за кордоном. 2:6; 3:8; 4:11
Кияновська, Любов. Перша українська композиторка. 3:12
Талант любові. 5:7
Три тендітні силуети на тлі старовинного Львова. 7-8:8
Декілька штрихів до різдвяної теми. 12:7
Королева, Наталена. Великодньої ночі. 4:9
Кузьменко, Світлана. Всі істини давно вже перевірено. 4:2
Осінь. 9:1
Вишивальниця. 12:6
Купчинський, Ярема. Крути. 1:8
Курас, Григорій. З неволі на „Велику волю”. 4:5
„Многая літа” Олени Могилянської. 11:5
Куровицька, Ірина. Маруся Бек. 3:1
Куценко, Леонід. „Повій вітре на Україну...”. 2:9
Поезія із репресованої книги. 5:11
Сонет-диптих від Миколи Вороного. 7-8:5
„Мов ангел, сяла предо мною...”. 10:3
Історія казки про водяничка. 10:1
„Козак-невмирака” Миколи Чирського. 11:10
Лепкий, Богдан. Ще й нині бачу церковцю стару. 4:1
Лисак-Тивонюк, Леся. Айстри цвітуть. 9:1
Ніхто не любить смутку. 10:6
Прийдіть з колядою. 12:1
Луквіч, Микола. Росте черешня в мамі на городі. 5:12
Мішанчук, Ніна. Крашій з матерів. 2:1
Міяковська-Радиш, Оксана. До портрету „Інна» роботи Петра Холодного старшого. 4:3
Могилянська, Ладя. Вже красується жито, світлий сум. 2:1
Мостович, Оксана. Материні руки. 5:3
Мушинка, Микола. Не зломлена. 5:9
Олександрів-Грибінський, Борис. Ноктюрн. 11:4
Олесь, Олександр. Марії Фабіановій. 10:4
Олійник, Борис. Посіяла людям літа свої, літечка, житом. 5:4
Павличко, Дмитро. Гімн помаранчевої революції. 1:1
Пазуняк, Наталія. Мова – душа нації. 2:12
Пономар, Людмила. Хранительки доброго роду. 3:5
Рудницька, Мілена. Копія листа Мілени Рудницької до Софії Русової та Зінаїди Мірної, Прага. 1:6
Сверстюк, Євген. Тринадцять днів – у Європу. 1:1
Шевченкові метаморфози. 3:3
Свято української незалежності. 7-8:1
Майдан вимагає служіння. 11:1
Ідеологія як злочин 12:4
Стахів, Мирослава. Історія підричників. 12:6
Суровцова, Надія. Начальнічек. 9:5
Українка, Леся. Лист. 2:5
Франко, Іван. Якби ти знав, як много важить слово. 3:2
Ч. І. Ірена Гомотюк-Зелик.
Чередниченко, Дмитро. Отчі ластівки. 90:6
Черінь, Ганна. Ломикамінь. 9:8
Чирський, Микола. О. П. 11:12
Шептицький, Андрей. Усі, що почуваються українцями... 11:1
Щурат, Василь. Навчи мене. 10:1

2. ПРЕДМЕТНИЙ

ВИШИВКИ

Четверта сторінка обкладинки

- Фрагмент вишивки з рушника „Коляда”, Холмщина, початок ХХ ст. З колекції Зеновії Краковецької. 1
Орнамент „Сонечка”, початок ХХ ст., Одеська обл. 2
Холмщина. Кінець ХІХ ст. 3
Обкладинка книжки „Вышивки всходной Галичины” З колекції Євгенії Бачинської-Федусевич. 4
Фрагменти взорів з Альбому „Вышивки всходной Га-

- личины”, Пověть – Городенка. З колекції Євгенії Бачинської-Федусевич. 5
Фрагменти взорів з Альбому „Вышивки всходной Галичины”, Пověть – Городенка. З колекції Євгенії Бачинської-Федусевич. 6
Фрагменти взорів з Альбому „Вышивки всходной Галичины”, Пověть – Городенка. З колекції Євгенії Бачинської-Федусевич. 7-8
Фрагмент вишивки з альбому „Южно-русской орна-

менть” Н. Лисенко. Видання І. Н. Розова. Київ 1886 р. З колекції Євгенії Бачинської-Федусевич. 9

Фрагмент вишивки з альбому „Южно-русскій орнаментъ” Н. Лисенко. Видання І. Н. Розова. Київ 1886 р. З колекції Євгенії Бачинської-Федусевич. 10

Фрагмент вишивки з альбому „Южно-русскій орнаментъ” Н. Лисенко. Видання І. Н. Розова. Київ 1886 р. З колекції Євгенії Бачинської-Федусевич. 11

Фрагмент взорів з альбому „Узоры собранные М. Хрушовой Южно-руссаго орнамента А. Лисенко”. Київ 1886 г. З колекції Євгенії Бачинської-Федусевич. 12

ВІД РЕДАКЦІЇ

1:29; 2:23 9:28; 10:27; 11:4; 11:23 12:8.

ЖІНОЧІ ОРГАНІЗАЦІЇ

ЖІНОЧА ОРГАНІЗАЦІЯ БРАЗІЛІЇ

80 літ Жіночої організації в Бразилії. Башин, Т. 3:29

СВІТОВА ФЕДЕРАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

29-ий Літературний конкурс СФУЖО ім. Марусі Бек. 1:22

Річні наради Управи СФУЖО. Бугай, Надія. 9:7

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Відділи – дописи (за № відділів)

12-ий Відділ. Мистецька виставка 12-го Відділу СУА. Д. Марцінковська-Семків.

17-ий Відділ СУА. І. Дзюбинська. 10:18

17-ий Відділ СУА. Уродини Люсі Візняк. Н. Гаврилів. 10:20

22-ий Відділ СУА, Чикаго. М. Шевчик. 3:27

27-ий Відділ СУА. „Вишивані вечорниці” 27-го Відділу ім. Ольги Басараб, Пітсбург, Па. І. Старощак. 1:32

Відзначення 60-літнього ювілею „Нашого Життя” в Окрузі Огайо. Н. Сікора. 1:28

29-ий Відділ СУА ім. 500 Героїнь Кінгіру. Вшанування 500 героїнь Кінгіру. Л. Коломиєць. 2:24

33-ий Відділ СУА в Пармі, Ог. О. Гентиш-Брехун. 4:24

33-ий Відділ СУА. „Ой, не ходи Грицю...” О. Гентиш-Брехун. 9:25

45-ий Відділ СУА ім. Катрусі Зарицької. 5:28

45-ий Відділ ім. Катрусі Зарицької. С. Король. 3:27

50-ліття 63-го Відділу СУА ім. Софії Русової у Воррені, Міч. Я. Казанівська. 4:25

56-ий Відділ СУА. Мистецька виставка в Норт-Порті, Фл. В. Боднарук. 7-8:25

56-ий Відділ СУА в Норт-Порті відзначив 60-ліття „Нашого Життя”. Р. Яримович. 1:24

65-ий Відділ. 100-літній ювілей Цецилії Дибайло. Т.

Панкевич.1:31

67-ий Відділ СУА. Тиждень Українського Музею 67-го Відділу СУА. І. Бучковська. 3:25

70-ий Відділ СУА. Вісімдесятиліття союзниці 70-го Відділу СУА. О. Мочула. 7-8:23

71-ий Відділ СУА. Звіт з діяльності 71-го Відділу СУА. І. Пилипчак. 4:24

74-ий Відділ ім. О. Теліги в Чикаго, Іл. Д-р Т. Чабанівська-Гимцюрак. 7-8:24

76-ий Відділ СУА. Дитячий садочок 76-го Відділу СУА. М. Бараник. 5:27

83-ий Відділ СУА. Щедрий вечір. Н. Савчук. 3:24

83-ий Відділ СУА. Ювілей 83-го Відділу. Н. Савчук. 9:27

83-ий Відділ СУА. Від’їхала елегантна пані. О. Юзенів. 10:25

83-ий Відділ СУА. Матусю Кохана! О. Юзенів. 10:27

86-ий Відділ ім. Олени Теліги. Б. Ольшанівська. 3:22

89-ий Відділ СУА ім. Лесі Українки, Кергонксон, Н. Й. М. Баран. 7-8:24

90-ий Відділ СУА ім. О. Степанів. 40-літній ювілей 90-го Відділу ім. О. Степанів. у Філядельфії. В. Левицька-Кліш. 10:24

90-ий Відділ СУА гостить Віктора Малярика у Філядельфії. В. Левицька-Кліш. 12:21

91-ий Відділ СУА. Післяконвенційні міркування. Н. Цегельська. 9:26

92-ий Відділ СУА. Забуте українське мистецтво. Присутня. 12:24

97-ий Відділ СУА ім. Марусі Бек у Баффало. Р. Шкільна. 11:24

101-ий Відділ СУА в Чикаго. М. Щерб’юк. 4:24

101-ий Відділ СУА в Чикаго. М. Щерб’юк. 5:24

101-ий Відділ СУА. Показ моди. М. Щерб’юк. 2:27

106-ий Відділ СУА. В. Чудовська. 10:26

108-ий Відділ СУА у Нью-Гейвені. Н. Троян. 9:25

108-ий Відділ СУА. Надзвичайне відзначення двох членок. Н. Троян. 10:22

108-ий Відділ. На користь Музею. Н. Троян. 1:30

113-ий Відділ СУА. Показ моди капелюшків. О. Левицька. 11:22

124-ий Відділ СУА ім. Ладі Могилянської. З нагоди 5-річного ювілею. М. Маркевич. 7-8:28

Вісті Головної Управи СУА

Голова СУА Ірина Куровицька

1:19; 2:21; 3:21; 4:21; 5:21; 7-8:19; 9:19; 10:17; 11:21; 12:17

Добродійство

Пожертви на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”, 100-тисячний Фонд ім. Олени Лотоцької, Фонд Репрезентації СУА, Фонд Суспільної опіки, Фонд Чорнобиля СУА, Стипендійну акцію СУА: 1:24; 1:27; 1:33; 2:30; 3:32; 4:29; 5:30; 7-8:32; 9:31; 10:29; 11:28; 12:27.

Загальні збори відділів

- 13-ий Відділ СУА ім. Уляни Кравченко, Честер, Па. 9:25
17-ий Відділ СУА ім. Олени Теліги, Маямі, Фл. Кос. О. 4:26
22-ий Відділ СУА, Чікаго. Шевчик, М. 3:27
27-ий Відділ СУА, Пітсбург, Па. 7-8:22
33-ий Відділ СУА ім. Лесі Українки. Гентіш-Брехун, О. 4:25
34-ий Відділ СУА, Коговз, Н.-Й. Гогоша. 4:26
45-ий Відділ СУА ім. Катрусі Зарицької. Шевчик, М. 3:27
46-ий Відділ СУА ім. Олени Теліги, Рочестер, Н.-Й. Харамбура, Л. 2:23
47-ий Відділ СУА ім. Лесі Українки. Бах, А. 3:28
49-ий Відділ СУА ім. Ольги Басараб, Баффало, Н.-Й. 5:24
56-ий Відділ СУА ім. Мілени Рудницької, Норт Порт, Фл. Наваринська, М. 4:26
71-ий Відділ СУА, Джерзі Ситі, Н. Дж. 5:28
74-ий Відділ СУА ім. Олени Теліги в Чікаго. 7-8:23
83-ий Відділ СУА, Нью-Йорк. 1:29. Юзенів, О.
89-ий Відділ СУА ім. Лесі Українки, Кергонксон, Н.-Й. Баран, М.
97-ий Відділ СУА ім. Марусі Бек, Баффало, Н.-Й. 7-8:26
101-ий Відділ СУА, Чікаго, Іл. 5:24
106-ий Відділ СУА ім. Олени Теліги, Гартфорд, Конн. Чудовська, В. 4:25
108-ий Відділ СУА. 9:24

Округи – дописи

- Округа Нью-Йорк. „Наше Життя” святкує 60-літній ювілей. Л. Баб'юк. 1:25
Відзначення 60-літнього ювілею в Окрузі Огайо. 1:28
Округа Огайо. Ювілей Ірени Кашубинської. Н. Сікора. 2:25
Художня виставка в домі СУА Дітройтської Округи. Г. Білинська. 3:26
Річні Загальні збори Детройтської Округи СУА. Н. Василькевич. 4:22
Відзначення 60-ліття журналу „Наше Життя” в Окрузі Чікаго. М. Щерб'юк. 5:25
Традиційний день союзнянки в Окрузі Чікаго. Л. Калін. 9:28
Округа Нової Англії відзначила 80-ліття в Нью-Гейвені. М. Антонишин. 10:21

Округи – хроніки

- Округа Огайо. Ольга Дем'янчук. 7-8:20
Округа Північного Нью-Йорку. Марта Стасюк. 9:22
Округа Огайо. Ольга Дем'янчук. 9:20
Золотий ювілей Округи Північного Нью-Йорку. У. Лоза. 12:21

ЗБЕРЕЖЕМО „НАШЕ ЖИТТЯ”

1:9; 2:11; 3:11; 4:10; 5:8; 9:2; 10:4; 11:9; 12:6

“НАШЕ ЖИТТЯ”, ГРУДЕНЬ 2005

СОЮЗ УКРАЇНОК УКРАЇНИ

Союз українок Луганської області. Колесник Іванна. 3:31

XXVII КОНВЕНЦІЯ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

1:10; 5:5; 7-8:20

„Наше Життя” червневє число присвяченє XXVII Конвенції СУА.

КОНКУРСИ

29-ий літературний конкурс СФУЖО ім. Марусі Бек. 1:22

Літературний конкурс Фонду ім. Лесі і Петра Ковалєвих. 12:3

ЛІТЕРАТУРА ДЛЯ ДІТЕЙ

Вірші

- Ярослав Мудрий. Роман Завадович. 1:34
Побажання господарям при коляді Леся Храплива. 1:34
Сніжинки. Микола Вороний. 1:35
Безконечник. Іван Світличний. 1:35
Ой, не сійтесь, сніги... Олександр Олесь. 2:34
Як дитиною бувало. Леся Українка. 2:34
Веселе слово. Дмитро Білоус. 2:34
Дивувалась зима... Іван Франко. 2:34
З весняних пісень. Василь Самійленко. 3:34
Тече вода з-під явора... Тарас Шевченко. 3:35
Веснянка. Никифор Щербина. 3:35
Базіка. Платон Воронько. 3:35
Великодний привіт. Роман Завадович. 4:34
Трисвітле сонце. Ніна Мудрик-Мриц. 4:34
Моя Мама. Леонід Полтава. 5:34
Бог нам гарну мову дав. Олесь Лупій. 7-8:34
Минає літо. Тарас Шевченко. 9:34
Перша Зустріч. Марія Пригара. 9:35
Загадка. Марія Людкевич. 9:35
Дружня суперечка. Ніна Мудрик-Мриц. 10:34
Грудочка землі. Василь Симоненко. 11:34
У нас Свята вечеря. Лещук, Є. 12:34
У різдвяну ніч. Кобець, О. 12:34

Оповідання

- Рятівник. Євген Гуцало. 2:35
Ластівки. Наталя Забіла. 3:34
Веселка. Ніна Мудрик-Мриц. 4:35
Син Малуші. Оксана Мостович. 5:34; 7-8:34
Познайомилися. Михайло Стельмах. 9:34
Як куцик і павучок віддячилися мишці. Роман Завадович. 10:34
Про мудру жабку. Ольга Ливан. 11:35
Перше Листопада. Ред. 11:34
О хто, хто Миколая любить. Іванна Савицька. 12:35

МОВНІ НОТАТКИ

Мова – душа нації. Пазуняк, Наталія. 2:12

НАМ ПИШУТЬ

1:9; 2:30; 2:5; 3:30; 3:31: 9:10

НЕКРОЛОГИ

Аврамчук, Ярослава-Марія. Михайлина Баран. 11:27
Андрушків-Столяр, Анна. Олена Гентиш-Брехун. 7-8:30
Бачинська, Варка. Олександра Юзенів. 7-8:31
Бачинська, Варка. Ірина Куровицька (слово на тризні). 6:24
Бек, Маруся. За 26-ий Відділ СУА ім. Ольги Басараб Віра Гнатюк, голова Відділу. 4:28
Бек, Маруся. Ірина Куровицька. 3:1
Британ, Теодора. Александра Кіршак. 9:29
Гулей-Стефанів, Марія. 12:26
Дорошак, Ірина. Членки 49-го Відділу. 2:28
Древницька, Дарія. Управа 9-го Відділу СУА. Марія Зобнів, голова. 2:29
Жмуркевич, Стефанія. Членки 90-го Відділу СУА ім. О. Степанів. 11:25
Крейді, Віра. Ася Гумецька. 5:29
Кровницька, Олена. Олена Гентиш-Брехун. 10:29
Кушнір, Стефанія. Анна Голоша. 2:28
Маланчук-Щерба, Ірена. Євгенія Новаківська. Д-р Дарія Новаківська-Лиса.
Мисько, Катерина. Михайлина Баран. 11:26
Назаренко, Тетяна. Олена Лісківська. 9:29
Несторович, Ольга. Лідія Блюй. 11:25
Постоловська, Марта. Олена Папіж. 2:29
Роговська, Олімпія. Ірена Чабан. 9:30
Романів, Звенислава. Членки 90-го Відділу СУА ім. О. Степанів. 11:27
Савчук, Ольга. Рома Дигдало. 10:28
Садова Ольга. Михайлина Баран. 12:26
Самотулка-Ковальська, Зеновія. Михайлина Баран. 11:26
Фігач, Софія. Рома Дигдало. 5:29
Харченко, Геня. З приязню Гені Харченко в далеку дорогу. Дора Рак. 4:27
Шабатура, Ярослава. Лідія Грабова. 7-8:30

НОВІ КНИЖКИ, РЕЦЕНЗІЇ

Перша українська композиторка. Кияновська, Любов. 3:12

ОБКЛАДИНКИ

Гомотюк-Зелик, Ірина. „Великдень”. 4
Дмитренко, Михайло. Портрет Марусі Бек. 3
Д’авіньйон, Таня. Село Ровжі, Київщина. 1995 р. 10
Кричевська-Росандіч, Катерина. Львів під час Різдва. 12
Могилянська, Олена. 1936 р. Москва. 11
Стадник, Ярослав. „Зима”. 2
Стадник, Ярослав. „Айстри”. 9
Союз Українок Америки. Символічне „дерево життя” СУА Союзу Українок Америки. 6.
Тропінін, Володимир. Дівчина з Поділля. Поч. ХІХ

ст. 7-8

Україна. Київ. Майдан Свободи. 1
Фрагмент обгортки Конвенційної книжки XXVII Конвенції СУА. 5

ПОЕЗІЇ

Гімн помаранчевої революції. Павличко, Дмитро. 1:3
Крути. Ярема Купчинський. 1:8
Вже красується, мов жито, світлий сум... Могилянська, Ладя. 2:1
Повій вітре на Вкраїну... 1:10
Якби ти знав, як много важить слово... Франко, Іван. 3:2
Скажи сені, Дніпре... Вінграновський, Микола. 3:4
Ще й нині бачу церковцю стару... Лепкий, Богдан. 4:1
Всі істини давно вже перевірено. Кузьменко, Світлана. 4:2
Посіяла людям літа свої, літечка, житом. Олійник, Борис. 5:4
Аборт. Чернов-Малошийченко. Леонід. 5:11
Росте черешня в мамі на городі. Луків, Микола. 5:12
Мій Краю Рідний. Карманський, Петро. 7-8:1
А коли засну... Ливицька-Холодна, Наталія. 7-8:4
Подвійний сонет. Вороний, Микола. 7-8:7
Осінь. Кузьменко, Світлана. 9:1
Такої певної, святої... Грабовський, Павло. 9:5
Ломикамінь. Черінь, Ганна. 9:8
Навчи мене. Щурат, Василь. 10:1
Марії Фабіановій. Олесь, Олександр. 10:4
Хвилями біло-синіми. Бабич, Ярослава. 11:3
Ноктюрн. Олександрів-Грибінський, Борис. 11:4
Пізні бриндуші. Чемерис, Ольга. 11:12
О. П. Чирський, Микола. 11:12
Моя тужлива Україно... Осьмачка, Тодось. 11:12
Вишивальниця. Кузьменко, Світлана. 12:8

ПОСТАТІ

БАБОТА МАРГАРЕТА

Мушинка, Микола. Не зломлена. 5:9

ВЕЛИКОДНА ОЛЕКСАНДРА

Пономар, Людмила. Хранительки доброго роду. 3:5

ВОРОНИЙ МИКОЛА

Куценко, Леонід. Сонет-диптих від Миколи Вороного. 7-8:5

ГОМОТЮК-ЗЄЛИК ІРЕНА

І. Ч. Ірена Гомотюк-Зелик. 4:2

ГОЛОШВІЛІ-МІЯКОВСЬКА ІННА

Міяковська-Радиш, Оксана. До портрету „Інна” роботи Петра Холодного Старшого. 4:3

КРИХ УГЛЯР МАРІЯ

Кияновська, Люба. Талант любові. 5:7

ЛВИЦЬКА-ХОЛОДНА НАТАЛІЯ

Вільховий, Іван. Наталя Ливицька-Холодна. 7-8:4

МАРЧЕНКО НІНА

Мішанчук, Надія. Крашій з матерів. 2:1

МІЯКОВСЬКИЙ ВОЛОДИМИР

Курас, Григорій. З неволі на „Велику волю”. 4:5

МОГИЛЯНСЬКА ОЛЕНА

Курас, Григорій. „Многая літа” Олени Могиланської. 11:5

НОВОЖЕНЕЦЬ ГАЛИНА

Кияновська, Люба. Три тендітні силуети на тлі старовинного Львова. 7-8:8

ОЛЕКСАНДР ОЛЕСЬ

Куценко, Леонід. Історія казки про водяничка. 9:1

ПАПА ІВАН ПАВЛО ПІ

Галів, Микола. Світлий пам'яті святішого отця Папи Івана Павла II. 5:1

РАПТА ОКСАНА

Кияновська, Люба. Три тендітні силуети на тлі старовинного Львова. 7-8:8

СИГИДА НАДІЯ

Куценко, Леонід. „Мов ангел, сяла предо мною...”. 9:5

ТИХОБАЄВА ГАЛИНА

Кияновська, Люба. Три тендітні силуети на тлі старовинного Львова. 7-8:8

ЧЕРІНЬ ГАННА

Чередниченко, Дмитро. Очі ластівки. 9:6

ЧЕРНОВ-МАЛОШИЙЧЕНКО ЛЕОНІД

Куценко, Леонід. Поезія із репресованої книги. 5:11

ЧИРСЬКИЙ МИКОЛА

Куценко, Леонід. „Козак невмирака”. 11:10

ПРЕЗЕНТАЦІЇ, КОНКУРСИ, ЛИСТУВАННЯ, ПРИВІТАННЯ

1:1; 4:1; 6:1-2; 7-8:1; 12:1; 12:3.

ПРОЗА

Твої листи... Українка, Леся. 2:5

Страх. Вільде, Ірина. 3:11

Великодній ночі. Королева, Наталена. 4:9

Материні руки. Мостович, Оксана. 5:3

Айстри цвітуть. Лисак-Тивонюк, Леся. 9:1

„Начальничек”. Суровцова, Надія. 9:5

Ніхто не любить смутку. Лисак-Тивонюк, Леся. 10:6

Прийдіть з колядою. Лисак-Тивонюк, Леся. 12:1

РОЗВІДКИ, ПУБЛІКАЦІЇ

Куценко, Леонід. „Повій, вітре, на Вкраїну...” 2:9

Сверстюк, Євген. Шевченкові метаморфози. 3:3

Декілька штрихів до різдвяної теми в українській професійній музичній культурі. Кияновська, Люба. 12:4

Стахів Мирослава. Історія підприємців. 12:7

ПУБЛІЦИСТИКА

Сверстюк, Євген. Свято української незалежності. 7-8:1

Сверстюк, Євген. Майдан вимагає служіння. 11:1

Сверстюк, Євген. Ідеологія як злочин. 12:4

СТОРІНКИ АРХІВУ

Копія листа Мілени Рудницької до Софії Русової та Зінаїди Мірної, Прага. 1:6

ШІСТДЕСЯТИЛІТТЯ ЖУРНАЛУ „НАШЕ ЖИТТЯ”*Сторінки з минулого...*

Двадцятилітній ювілей СУА. 3:7

Сторінки архіву СУА. 5:10

Багатство в Скрині. 9:9

Із листів Параці Зозулі. 10:5

Активне і пасивне членство. 11:8

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ У НЬЮ-ЙОРКУ

Пожертви. 1:36; 2:36; 3:36; 4:36; 5:32; 9:33; 10:32; 11:31; 12:29.

УСМІХНИСЯ

11:23

Євгенія ЛЕЩУК

У НАС СВЯТА ВЕЧЕРЯ

У нас Свята вечеря,
Відчиняєм двері –
До нашої хати
Йде гостей багато!

Із жита-пшениці
Дід прийшов до хати,
Почали в світлиці
Всі колядувати.

Місяців дванадцять
На покуті сіли,
А дванадцять зірок
Світло засвітили.

Поставили потім
На покуті Діда,
Щоб був в хаті спокій,
Щоб минали біди.

Одна в небі зірка
Найясніше сяє –
Радісну Новину
Людям сповіщає.

А цей Дід вусатий
Казку нам розкаже,
Як захоче спати,
На долівці ляже.

Страв дванадцять стало
На столі чарівно,
А кутя із маком,
Наче та царівна.

В нас Свята вечеря,
Відчинені двері –
До нашої хати
Йдуть колядувати.

Рис. Ірини Гомотюк-Зелик

На столах дубових
Сіно, наче диво,
Щоб були здорові,
Щоб були щасливі.

Бо у нашій хаті
Щаслива година –
Із нами на святі
Наша Україна!

О ХТО, ХТО МИКОЛАЯ ЛЮБИТЬ

Хто з вас, діти, не знає лисички-сестрички, що у неї звичка на ферму забігати, гусей лякати, курей душити, шкоду людям робити. От така то лисичка, хитра, неласкава, що про неї несеться поганенька слава, прибігла з лісу під хатку і чує: хтось співає молитву не молитву – колядку не колядку. А це в хатці діти посідали в куточок і, який в кого голосочок, тягнуть, аж пісня серце голубить – „О хто, хто Миколая любить”.

А далі стали діти говорити, що небавом святий Миколай по хатках буде ходити, добрих діток дарами наділяти, бідним помагати...

Як почула лисичка такі новини, швидко-швиденько побігла в яри та долини. Далі в ліс, де ялиці крислаті, стала звірів на нараду скликати.

Посідали звірі колом рівненьким, а лисичка затягла голосочком тоненьким:

– Я лисичка-сестричка, що погані звички маю, все знаю і все чую, новину вам віщую. – І вона ширу правду звіряткам розказала про все, що під віконцем чула, і про все, що знала.

Каже зайчик:

– В мене, друзі, холодно в хатці, шубка – латка на латці. Діти босі, голодні, зими перебути не годні.

– О, в мене, – каже білка згодом, – хатку снігом замело і скувало льодом. Діти хворі, а до лікаря-бурмила по снігу добитися несила.

А сарна й собі ковтає щирі сльози:

– Заморозило куші і верболози, а бурмило, годі й говорити, він давненько в гавру ліг спочити.

Тут лисичка-сестричка промовила зі сльозами:

– Друзі, я за вами, і хоч звички в мене препогані, але в грудях серце з болю в’яне. Кажуть в кого за провини щирий жаль із серця лине, тому ласка Божа теж світить. Тож співаймо так, як у хатці діти...

Перший зайчик запищав тоненько. Білочка з сарною тягнуть помаленьку, а лисичка заводить, аж спів серце голубить – „О хто, хто Миколая любить”.

Раннім-ранком в заячій хатині шубка тепла висить на бантині, а діткам сап’янцив по парі в дарі.

І до білки в хатку на гостину промінь сонця із небес прилинув і ogrів маленькі бідні діти, стала мати радіти.

А в яру, де хмиз і верболози, кудись ділися вітри та злі морози. Мох зелений пахне, майоріє, сонце гріє! Вся природа там звірят голубить – „О хто, хто Миколая любить”.

Олекса КОБЕЦЬ

У РІЗДВЯНУ НІЧ

Різдвяна ніч. Золотосяйні
Зірки звіщають з височин:
„У Вифлеємській вбогій стайні
Родився сю ніч Божий Син”.

Гудуть дерева про те саме,
Шумлять моря, тремтить Земля,
І хори діток колядками
Вітають-славлять Немовля.

Продовження зі стор. 28.

У пам'ять бл. п. **Олімпії Роговської** складаємо **25 дол.** **Олег і Оксана Лопатинські.**

У пам'ять бл. п. **Христини Навроцької** склали: **2,000 дол.** – Роберт і Марта Торіеллі; **500 дол.** – Юрій Навроцький; **200 дол.** – Іван і Ірена Мокривські; **150 дол.** – д-р Дарія Троян і д-р Андрій Цибульський; **по 100 дол.** – Йоан А. Тгіеле, Евген і Ніна Міцевичі, Мирослав і Надія Трояни, Ярема і Христина Кохани, Іван і Вірджінія Пелехи, д-р Роман і Анна Алиськевичі, Ростислав і Галина Мілянчи, Василь Никифорок, д-р Люба Буртик і Ед ДіЛелло, Лідія Дябога, Нестор і Марта Базарки; **по 50 дол.** – Марта Коломиєць, Мирослав і Надія Шмігелі, Григорій і Лідія Сурани, Микола Галів, Апольонія Книш.

У пам'ять **мого чоловіка бл. п. Михайла Заплітного** складаю **100 дол.** (через 21-ий Відділ США).

Анна Заплітна із сином Павлом.

In memory of **Luba Artymyshyn** we are donating **\$50.** **Christina A. Stasiuk and George M. Farion.**

З НАГОДИ

With best wishes to Richie Leonard on his 70-th Birthday we are donating **\$50** to The Ukrainian Museum. *Mnohaia Lita and God Bless!*

Lydia and Alex Piaseckyj.

Вшановуючи Надію і Мирослава Шмігелів, складаю **250 дол.** на потреби УМ.

Марія Жмуркевич.

З нагоди моїх "спеціальних" уродин пожертви на УМ склали: **по 25 дол.** – Евген і Богдана Михайливі, Юрій і Надія Цегельські, Даня Цегельська, Надя Цегельська-Кідд.

Ольга Білозор-Цегельська.

СЕРПЕНЬ

ТРИВАЛИЙ ФОНД

To the **Nellie Federko, Wasyl Federko, Michael Federko, Mary Federko and Daniel Miller Endowment & Memorial Fund \$25,000** was donated by **Mary Federko.**

ПОЖЕРТВИ

10,000 дол. – Olga Kudlak following the wishes of her sister Stephanie Kudlak; **2,500 дол.** – Мирон Гнатейко (Becton Dickinson Gift Program); **2,000 дол.** – Евген і Наталія Змий; **1,000 дол.** – Василь Сосяк; **400 дол.** – Зенон Масний; **225 дол.** – Роман і Іванна Боднаруки; **150 дол.** – Володимир і Уляна Дячуки; **125 дол.** – Гал & Адріана Малонег **по 100 дол.** – Herman & Dotis Borst, Лідія Стебельська, Віктор і Лариса Шевченки, Ірена Стецьків-Бехтольд; **75 дол.** – проф. Ярослав і Алла Лешки; **по 50 дол.** – Michael George & Ulana Kebalo, Володимир Шупак, Ігор і Ольга Левицькі, Христина Самійленко, Христина Остап'як (АХА Foundation); **40 дол.** – Joseph Jackson; **по 25 дол.** – Роман Ференцевич, Модест Артимів, Звенислава Брикович; **по 20 дол.** – Андрій і Лідія Закревські, Марія Харина; **по 15 дол.** – Константин Копачинський, Ірена Гунзе; **10 дол.** – Павло Шандрук; **8 дол.** – Віра Савойка; **5 дол.** – Зеновія Ясінська.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА РОЗБУДОВУ МУЗЕЮ

У пам'ять бл. п. **Марти Ярош** склали: **150 дол.** – Michael, Vera & Mike Dorota; **по 100 дол.** – Володимир і Уляна Дячуки, Микола Галів, Донна Чехович, Ніна Ільницька, Роберт і Марта Торіеллі, Евген і Євгенія Івашківи, Юрій Навроцький, Ольга Кузьмович, Пластовий Курінь "Верховинки" **по 50 дол.** – Богдан і Оксана Кузишини, Володимир і Анна Сафіяни, Мирослав і Надія Шмігелі, Ярослав і Катря Червоняки, Стефанія Стеранка, Іван і Ірена Мокривські, Олена Кисілевська, Лідія Гладка; **по 25 дол.** – Марта Данилюк, Іван і Ярослава Лучечки, Андрій і Лідія Закревські, Олександра Юзенів, Анастасія Гіряк.

У пам'ять бл. п. **Стефанії Чорної** склали: **по 100 дол.** – проф. Ярослав і Алла Лешки, Леся Гой; **по 50 дол.** – Марія Томоруг, Володимир і Мирослава Стойки, Стефан і Геса Стеранки, Оксана Луцька, Лариса Крупа; **20 дол.** – Олег і Галина Михайлишини з родиною.

ЩИРО ДЯКУЄМО ЗА ПІДТРИМКУ!

Управа і адміністрація УМ

Вельмишановні передплатники!

Передплати за журнал "Наше Життя"
просимо присилати на адресу канцелярії США у Нью-Йорку.
203 Second Ave, New York, N. Y. 10003

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПОЧЕСНА ГОЛОВА СУА
Анна Кравчук

Ірина Куровицька — голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Оксана Фаріон
Марта Данилюк

Софія Геврик

Маріянна Заяць

Лідія Баб'юк
Христина Ярема
Рома Шуган
Рената Заяць
Катерина Немира
Ірена Стецьків
Віра Кушнір

РЕФЕРЕНТУРИ

Дарія Дроздовська
Христина Швед
Уляна Кобзар
Марія Полянська
Ольга Тритяк
Марія Гавриляк

— 1-ша заступниця голови
— 2-га заступниця голови для справ організаційних
— 3-тя заступниця голови для справ культури
— 4-та заступниця голови для справ зв'язків
— протоколярна секретарка
— англійська секретарка
— фінансова секретарка
— скарбник
— для справ преси
— вільна членка
— вільна членка

— суспільної опіки
— виховна
— музейна
— стипендій
— архівальна
— здоров'я і довкілля

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Лідія Казевич
Христина Хомин-Іжак
Надія Савчук
Марта Стасюк
Катерина Воловодюк
Іванна Шкарупа
Любомира Калін
Діонізія Брочинська
Маріянна Заяць
Уляна Глинська

— Дітройт
— Філадельфія
— Нью-Йорк
— Північний Нью-Йорк
— Нью-Джерсі
— Огайо
— Чікаго
— Нова Англія
— Центральний Нью-Йорк
— зв'язкова віддалених відділів

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Іванна Ратич
Надія Цвях
Марія Томоруг
Анна Рак
Лідія Закревська
Леся Гой

— голова
— членка
— членка
— членка
— заступниця членки
— заступниця членки

Оксана Скипакевич Ксенос — парламентарист

Ірена Чабан — головний редактор журналу "Наше Життя"
Тамара Стадніченко — редактор англійської частини журналу

THE NATIONAL BOARD OF THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

HONORARY PRESIDENT
Anna Krawczuk

Iryna Kurowyckyj — President

EXECUTIVE COMMITTEE

Oxana Farion
Marta Danyluk
Sophia Hewryk
Mary Ann Zajac
Lidia Babiuk
Christina M. Jarema
Roma Shuhan
Renata Zajac
Kateryna Nemyra
Irena Stecki
Vera N. Kushnir

— 1-st Vice President
— 2nd VP — Membership
— 3rd VP — Culture
— 4th VP — Public Relations
— Recording Secretary
— Corresponding Secretary (engl.)
— Financial Secretary
— Treasurer
— Press
— Member-at-Large
— Member-at-Large

STANDING COMMITTEES

Daria Drozdovska
Christine R. Shwed
Ulena Kobzar

Maria Polanskyj
Olga Trytyak
Maria Havryluk

— Social Welfare Chairwoman
— Education Chairwomen
— Art/Museum Chairwoman
— Scholarship/Student Sponsorship Program Chairwoman
— Archives Chairwoman
— Health and Environment Chairwoman

REGIONAL COUNCILS

Lydia Kazewych
Christine Chomyn-Izak
Nadia Sawczuk
Martha Stasiuk
Kateryna Wolowodiuk
Iwanna Shkarupa
Lubomyra Kalin
Dionisia Brochynsky
Mary Ann Zajac
Uljana Hlynsky

— Detroit
— Philadelphia
— New York City
— New York - North
— New Jersey
— Ohio
— Chicago
— New England
— New York - Central
— Liaison for Branches-at-Large

AUDITING COMMITTEE

Joanna Ratych
Nadia Cwiach
Maria Tomorug
Anna Rak
Lidia Zakrewsky
Lesia Goj

— Chairwoman
— Member
— Member
— Member
— Alternate
— Alternate

Oksana Skypakewych Xenos — Parliamentarian

Ірена Чабан — Editor-in-Chief "Our Life"
Тамара Стадніченко — English editor "Our Life"

Канцелярія СУА / UNWLA Inc. HEADQUARTERS: 203 Second Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 533-4646 • Fax: (212) 533-5237

Електронна пошта / e-mail: unwla@unwla.org
Website: www.unwla.org

Адміністратор бюро — **Наталія Дума**
Office administrator — **Natalia Duma**
Години урядування: 9:00 – 11:30

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА / UNWLA Inc. SCHOLARSHIP PROGRAM:

171 Main Street, P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Tel.: (732) 441-9530 • Fax: (732) 441-9377

Maria Polanskyj, Chair

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM:

222 East 6th Street, New York, NY 10003
(212) 228-0110 • Fax (212) 228-1947
E-mail: info@ukrainianmuseum.org
Website: www.ukrainianmuseum.org

Фрагмент взорів з альбому „Узоры собранные М. Хрущовой
Южно-русского орнамента А. Лисенко”. Киевъ 1886 г.
З колекції Євгенії Бачинської-Федусевич.